
The Magazine of Kerala Arts and Literary Association (UK)

Volume 4 • Issue 11 • October 2001

CONTENTS

മലയാളസിനിമ - കലയും

ആസ്വാദനവും : ചർച്ച 20

നെടുമുടി വേണു
ബാലചന്ദ്രമേനോൻ
വേണു നാഗവള്ളി
ശ്യാമപ്രസാദ്
ഡോ. സന്തോഷ് പിള്ള

‘കല’യുടെ കൂടെ 40
പ്രൊഫ. വി. മധുസൂദനൻ നായർ

കവിത

ഓണക്കിനാവ് 5
പ്രൊഫ. വി. മധുസൂദനൻ നായർ

മുരിക്ക് 39
ഡോ. പി. എം. അലി

പുത്തരിയുണ്ട് 14
അരുവിയോട് ഗോപാലകൃഷ്ണൻ

അഭിമുഖം

ജന്മസാഫല്യം തേടി... 36
എസ്. പി. പരവൂർ

ഫീച്ചർ

ഓർമ്മകളിൽ ഒരു മുത്തച്ഛൻ 10
ശാന്ത കൃഷ്ണമൂർത്തി

ഒരു ഓടക്കുഴൽ നാടത്തിന്റെ 17
ഓർമ്മയ്ക്ക്
ഗൗരി മേനോൻ

സഞ്ജയൻ 30
പ്രദീപ് കുമാർ

Travelogue

The Journey to the Holy cave 15
HariSundar. G

KALA

Review of the year 32
Murali Nair

News and Views 34
Geetha Menon

An Audience with Padmini 31
Jayashree Panikker

Memoirs

Dice with Death 18
Govindan Unni

Fiction

Mother's boy 7
Sangeetha Venugopal

Feature

Science in Astrology 27
Dr. V. Balakrishna Panicker

Children's page

Cotswold trip 13
Rahul Krishnan

മുഖചിത്രം:

കേരളത്തനിമയുടെ പകിട്ട്
- ഗീത മേനോൻ

Disasters— natural or man-made—are occurring at a frightening pace. The bang with which the new year dawned in Gujarat continues unabated elsewhere. Whilst it may be beyond us to prevent a natural calamity, it is certainly within our realms to control the man-made ones.

Dealing with injustice never demands injustice; it just may appear easier to believe it does. The principles of Gandhi and Martin Luther King are as valuable today as they were in the 20th century. This is not a time to suspend principles: the end is not justified by the means. I am sure there are alternatives to war and terrorism, alternatives that must be pursued by the most powerful political, religious, cultural and other leaders on the planet, wholeheartedly.

It is not all doom and gloom in these troubled times as KALA celebrates her fifth birthday this month. We have included a special interview with the President, Dr. Sukumaran Nair to commemorate this wonderful occasion.. I am sure you will find the rest of the issue just as fitting. I will not prolong except to jot a few lines recited by AB Vajpayee to celebrate the occasion of ageing.

“Naye meel ka patthar paar hua
Kithne patthar sesh na koyi jaanta?
Anthim koun padaav nahi pahachantha?
Akshay suraj, akhand dharthi
Kewal kaya jeethi-marthi
Is liye umar ka badhna bhee thyohaar hua
Naye meel ka patthar paar hua”

(Roughly translated:
A new milestone has been crossed
How many more, does anyone know?
And the ultimate destination, who knows?
Sun is immortal, earth is eternal
It is the physical form that lives and dies .
That is why, getting older becomes a festive
occasion
A new milestone has been crossed)

Editor

Editor
Venugopal Prabhakaran

Associate Editors
Geetha Menon
Sudha Raghavan

Page Design and layout
Venugopal Prabhakaran

Illustrations
Hema Nair
Geetha Menon

Typesetting
Venugopal Prabhakaran

Publisher
Kerala Arts and Literary Association
"Linden Lea"
Camberely, Surrey
England, GU15 1EA
Telephone: 01276 683480

Editorial Office
88, Apsley way
Longthorpe
Peterborough
Cambridgeshire
England, PE3 9PF
Telephone: 01733 268934
Fax: 01733 268934

email
editor@kala.org.uk
the_palmleaf@hotmail.com

© The Palm Leaf 2001

ISSN 1468-7801

President
Dr P.K.S. Nair

Secretary
Mr Murali Nair

Treasurer
Dr Vasu Nair

Convener
Mr Mohan Kumar

Webmaster
Dr Ravisekhar

Youth Forum Co-ordinator
Miss Preeti Gopinath

Letters to the Editor.

ശ്രീമതി. ആനന്ദം രാജശേഖരൻ
ദേവിക, ശാസ്തമംഗലം,
തിരുവനന്തപുരം

എഡിറ്റർ,

'കല'യുടെ അംഗങ്ങളോട് ഞാൻ രണ്ടു വാക്ക് പറയട്ടെ. 'കല' എന്ന സാംസ്കാരിക സംഘടനയെ കുറിച്ച് കേട്ടിട്ടുള്ളതല്ലാതെ അടുത്തറിയാൻ കഴിഞ്ഞത് ഒരു അസുലഭസന്ദർഭമായി ഞാൻ കരുതുന്നു. 'കല'യുടെ രണ്ടു പരിപാടികളിൽ പങ്കെടുക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്കും എന്റെ ഭർത്താവും രാജശേഖരൻ നായർക്കും അടുത്തിടെ ലഭിച്ചു. അന്യദേശത്ത് മലയാളികൾ വലുപ്പപ്പെരുപ്പമില്ലാതെ ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളെപ്പോലെ കഴിയുന്നതോർത്ത് സന്തോഷിക്കുകയും അത് നാട്ടിൽ വന്നു പലരോടൊത്തു പങ്കുവെയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഒരു സംഘടന രൂപീകരിക്കുകയും അത് നല്ല രീതിയിൽ തന്നെ കേരളത്തിനുമെന്തിനും പോകാതെ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടു പോകുന്നതിലും കാണിക്കുന്ന ശുഷ്കാന്തിക്ക് നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തർക്കും ഞങ്ങളുടെ അകം നിറഞ്ഞ അഭിനന്ദനത്തിന്റെ പുച്ചെണ്ടുകൾ ദയവായി സ്വീകരിക്കുക.

ശ്രീ. ശ്യാമപ്രസാദ്
ഫിലിം മേക്കർ, തിരുവനന്തപുരം

പ്രിയപ്പെട്ട എഡിറ്റർ,

'പാലീഫ്' കിട്ടി. നന്ദി. കേരളത്തിനകത്തുതന്നെ വരാതിരിക്കുന്ന തലമുറ നമ്മുടെ ഭാഷാസമ്പത്ത് തിരിച്ചറിയാതിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ, ഇത്രയും ദൂരത്തിലുన్న നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രതിച്ഛായ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്ന 'കല'യുടെ പ്രവർത്തകർക്കേവർക്കും എന്റെ ആശംസകൾ.

ഓണക്കിനാവ്

- വി. മധുസൂദനൻ നായർ

ചി

റ്റാടതേടുന്ന ചിങ്ങമാസം
മുറ്റത്തുവാടിത്തളർന്നു നിൽക്കേ
അത്തം കഴിഞ്ഞേതു പൂക്കളെന്നേ
ചിത്തം പകർന്നു നീയോർത്തു നിൽക്കേ
കണ്ണിൽ പരിവേഷപ്പിറപ്പോ
എണ്ണുന്ന നാളിന്റെ നീർപ്പൊടിപ്പോ!

ഓണം നമുക്കെന്നുമെന്തു തന്നു?
ഓരാണ്ടുനീളും കിനാവു തന്നു
ഓർമ്മയ്ക്കൊരുത്താല, യോടി വള്ളം
ഒരട്ടാട്ടുമിന്നും രൂപിത്തിളക്കം,
പത്തടിപ്പാട്ടിൻ തഴമ്പുതന്നു
പുത്തൻ കമ്പവിൻ കുശുമ്പു തന്നു
വാക്കിൽവെളുക്കും കറുപ്പുതന്നു
നോക്കിൽത്തുടുകും കളവുതന്നു
മാലോകരെക്കാളുമേറുവാനായ്
മാനാഭിമാനം പൊലിച്ചുതന്നു
ഓണമാണോണമാണെന്നു തോന്നും
തോന്നലിൽ നമ്മെപ്പൊതിഞ്ഞുതന്നു
വിറ്റകാണത്തിൻ കിതപ്പു തന്നു
കൊറ്റിനു വീണ്ടും കടങ്ങൾ തന്നു

കമ്പകം തേന്മാവുമാരുവേപ്പും
തുമ്പയും പൂവാളരുനിലയും
തിങ്ങും പറമ്പു ഞാൻ തീരുനൽകി,
എങ്കിലെ, ഞോണം നമുക്കുമെത്തി
പട്ടണത്തിങ്ങലിൽത്തമ്മിലെന്തോ
നഷ്ടമാകുമ്പൊഴും നാം നടന്നു
അർത്ഥമേ ചോരുന്ന വാക്കുപോലെ
അല്പമേ കാണാത്ത കാഴ്ചപോലെ

നിൻ കണ്ണിലെന്തോ ചുവന്നുവെന്നോ
നിന്നുള്ളിലെല്ലാം വിതുമ്പിയെന്നോ
കിട്ടാത്തപൂവിന്റെയോർമ്മ മാത്രം
കെട്ടിപ്പിടിച്ചു നടന്നുവെന്നോ!
കൂടയിലോണം നിറച്ചു വാങ്ങി
മോടിവിയർപ്പിൽ കുളിച്ചുതേങ്ങി,
ഉത്രാടമേ, നിൻ നിലാവുമായി
എത്തിനാമോണത്തിരുപ്പിക്കൽ

ഓണക്കിനാവ്

- വി. മധുസൂദനൻ നായർ

ദാനം കൊടുത്ത മഹാസുരന്റെ
ദാനക്രമം താനെനിക്കു ഭാഗം
ഓണം പതഞ്ഞുപതഞ്ഞൊഴുകി
ഓണലഹരിയിൽ ഞാൻമുഴുകി
എന്തു സമ്പൂർണ്ണമീ സ്വർഗഭോഗം
എന്നും തിരുവോണമായിട്ടെ!

സ്വപ്നത്തിലിന്ദ്രൻ ചിരിച്ചുവന്നു
സ്വർണ്ണപ്പുടവയെനിക്കു തന്നു
ഓരാത്തലോകമെനിക്കു കാട്ടി
ഓമനച്ചൊല്ലിൻ പളുക്കു നീട്ടി

“മൂലോകവും നാം പകുത്തെടുക്കാം
മുവടിമാത്രമെനിക്കു വേണ്ടു
ഭൂതലംമൊത്തം നിനക്കുതന്നെ
സൂര്യചന്ദ്രന്മാർ നിനക്കുതന്നെ
സ്വർഗ്ഗലോകങ്ങൾ നിനക്കു തന്നെ
കാലങ്ങളെല്ലാം നിനക്കുതന്നെ
പൂവനം പൂണ്ണം നിനക്കുതന്നെ
പൂവിത്തു മാത്രമെനിക്കു വേണ്ടു
എന്തേയീ വാമനൻ ബ്രഹ്മചാരി
കുറ്റടിവച്ചു കുറിച്ചെടുക്കും”

“സമ്മതം സമ്മതം” ഞാൻ തെളിഞ്ഞു
വാമനൻ വിശ്വം കവിഞ്ഞുയർന്നു
പാദമെൻ താഴും ശിരസ്സിൽവച്ചു
പാതാളമെൻമുന്നിൽ വാതുറന്നു
സർവം മുടിച്ച് മഹാസുരന്റെ
ഗർവാന്ധകാരമായ് ഞാൻ കിടക്കേ
എന്നെ നിൻ പൂവിളി തൊട്ടുണർത്തി
എന്നിലെപ്പൂവുകൾ നീവിടർത്തി

[ഓണത്തിനു പിറകിലെ വൈദികകഥ ഇങ്ങനെയാണ്: ഇന്ദ്രൻ അസുരന്മാരോടു പറഞ്ഞു, “നമുക്കീലോകങ്ങൾ പകുത്തെടുക്കാം.” “എങ്ങനെ?” അസുരന്മാർ ചോദിച്ചു. ഇന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു, “എന്റെ കൂടെയുള്ള ഈ വാമനനെ കണ്ടോ? ഇയാൾ ചെറിയപാദങ്ങൾ കൊണ്ടു മൂന്നു ചുവടുക്കും. അത്രയും ഭാഗം മാത്രം ഞങ്ങൾക്ക്. ബാക്കി ലോകമെല്ലാം നിങ്ങൾക്കുതന്നെ.” അസുരന്മാർ ആഹ്ളാദപൂർവ്വം പറഞ്ഞു “സമ്മതം.” ഉടനെ, വാമനൻ വിശ്വരൂപത്തിൽ വളർന്നു. ഒരു പാദം കൊണ്ടു പ്രപഞ്ചവും രണ്ടാമത്തെ ചുവടു കൊണ്ടു രണ്ടാമത്തെ ചുവടുകൊണ്ടു വാക്കുകളും മൂന്നാമത്തെ ചുവടുകൊണ്ടു വേദങ്ങളും അളന്നെടുത്തു. അസുരന്മാർ ലോകങ്ങളിൽ നിന്നും വാക്കിൽ നിന്നും വേദത്തിൽ നിന്നും പുറത്തായി.

ഭാരതത്തിന്റെ, കേരളത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ കഥയും ഇതു തന്നെ. വൈദേശികമായ ഇന്ദ്രപ്രലോഭനം നമ്മെ അസുരമായ സ്വപ്നങ്ങളിൽ വിഭ്രമിപ്പിക്കുന്നില്ലേ?]

MOTHER'S BOY

- Sangeetha Venugopal (16)

Ravi sat at his oak desk in the study trying hard to put Jack's complicated and almost fictional accounts into order. The regular clinking on the keyboard was constantly interrupted by a continuous flow of shouting from the living room. Ravi sighed and stared into the murky brown of his coffee which silently twirled like an old and tired whirlpool. Only last night the coffee had been the cause of the eruption. Meera had gone shopping after work without Amma and had bought a large jar of Nescafe Gold. Amma had been furious.

"Nescafe? You bought Nescafe? And what is wrong with Sainsbury's instant coffee? Not good enough for you?" the last few words oozed with sarcasm and venom and Amma spat them out. Meera was no better at controlling her temper.

"What is wrong with you? Why can't I even have a little pleasure such as good coffee? I go out and work hard to earn a good salary while you sit around the house all day" Meera said incredulously.

"Ravi's money is not there so you can flitter it away on some ...coffee. In my day a girl knew her place, and do you know where that place was? In the kitchen. Have you once set foot in this kitchen except to make *coffee* for yourself?" And so it would go on. Again and again. Ravi knew that it was Amma who mainly started these fights. Meera was right in that Amma did seem to pick on her. Of course Meera gave as good as

she got.

They had seemed to get on well till after the wedding. It had been Amma's suggestion to meet this girl. "Her parents are very rich" she'd said "and the girl is meant to be very clever." Meera *was* extremely intelligent. She was a barrister at an extremely successful London law firm. She seemed very demure and quiet – just the type of girl Amma would pick for him. Amma had loved her. She had insisted that Ravi buy Meera new churidars and saris beautifully patterned and embroidered with gold. She had got so excited about the ceremony, finally having the daughter that she'd always wanted, and the grandchildren that would soon follow.

"Nescafe? You bought Nescafe? And what is wrong with Sainsbury's instant coffee? Not good enough for you?"

The loud angry voices continued to float upstairs. Ravi imagined himself striding into the room: head raised, eyes blazing – all in slow motion. Maybe with his hair slicked back and moustache pointed like the heroes in the flamboyant Bollywood movies. Meera and Amma would stop fighting.

MOTHER'S BOY

They would apologise and forgive. Life would start again how Ravi wanted it to. Happy and carefree.

Of course Ravi knew that this was not going to happen. When had he ever had the courage to shout at Amma? When most other teenagers had been fighting, arguing, sulking with their parents, Ravi had agreed with

---

“Ravi I can't stand for this much longer. She is driving me crazy. Why is she making my life hell?”

---

whatever his mother had said. “Ravi go and tidy your room”, “No you can't go to that party”, “You are not reading history at University – you are going to go into business. That's where all the money is” had all been accepted by Ravi as his own ideas and ways of thinking. Any objection Ravi had made to Amma had resulted in intense emotional blackmail. “I didn't work my fingers to the bone so that...” followed by whatever Ravi wanted to do. To any other teenager this would have been easily dismissed, but ever since Ravi's father had died, the guilt he felt inside meant he had conceded to her every wish. Just last night she had cornered him in the living room. Amma was complaining about Meera again. Ravi didn't mind this so much. All Amma expected was an occasional nod and an angry face when the situation required it. But then she moved into dangerous territory. “How's work going Ravi?” she asked. “Fine” he mumbled.

“Any word about that promotion?” she asked.

“Not yet”. Ravi hoped she would stop.

“Why aren't you fighting for it Ravi? You could do so much better with your life. Are you just going to sit around and let them walk all over you?”

“No” (I don't want a promotion he thought)

“Stop agreeing with me just for the sake of it. You have to do it, not just say it”

Ravi thought silence was probably the best answer.

“Your Achan and I didn't leave our family and country and work our fingers to the bone, just so you could flitter your life away”

“I know”

“So will you try for a promotion?”

“Yes”

“Good boy. You respect your elders don't you? Not like that wife of yours...”

Suddenly the shouting from downstairs stopped. Meera's footsteps could be heard stomping up the stairs leaving the thick and tense atmosphere behind.

“Ravi I can't stand for this much longer. She is driving me crazy. Why is she making my life hell?”. She dropped a white tablet into her water, creating a frothing fizzing fountain in the glass. Ravi remained silent. No answer meant no aggravation.

“I'm not a bad person Ravi. I try hard to balance my work with my home. What does she want me to do?”. She strode up and down the room and looked at Ravi expecting an answer. Ravi contorted his face into what he hoped was a thoughtful, sympathetic expression.

“Can't you do something Ravi? I still don't understand why she has to

---

MOTHER'S BOY

---

live with us. She'd be much happier in a home with nurses to look after her, and people her own age to talk to"

Ravi remained silent.

"We could visit her every weekend. She'd be happy Ravi. There is that nice place in the suburbs, it's near the country. We should go and see what it's like"

Still Ravi did not reply.

"How should I expect you to do anything about it?" Meera spat "She's got your round her little finger. You're just a weak, good-for-nothing mother's boy"

The years passed slowly. The fighting between mother and daughter-in-law never ceased. It seemed to Meera that Amma was still persecuting her and fighting with her for no reason that Meera could fathom. Meera didn't understand why. Before Ravi and she had got married Amma had been so nice and engaging. After the ceremony

---

"The day passed like a hazy, lazy dream: him tying the yellow string around her neck, garlanding her with a thick rope of exotic flowers and drawing a line of damp, grainy, ochre, turmeric paste across her smooth and glistening forehead."

---

she had changed dramatically. Ravi, of course was unable to talk to Amma, to argue with her, to criticise her. This was what made Meera really angry. Ravi was sweet and good, but he had no courage to stand up to his mother. It was as if he was trapped in his

mother's shadow after a lifetime of domination. As the days went by he grew more and more distant.

"I was part of the entourage at the bride's house helping clothe her in her blood-red sari and painting the dark rings of kohl around her eyes. She was ashen white and shaking slightly. The sound of the wild drums and trumpets resonated through the air, and the heavy perfume of the garland of flowers made me feel light-headed. I saw Ravi looking proudly at his only son, smiling. Although he tried to cover up his pain I knew that his mother's death still preyed heavily on his conscience. The bond between mother and son had never truly been severed. The day passed like a hazy, lazy dream: him tying the yellow string around her neck, garlanding her with a thick rope of exotic flowers and drawing a line of damp, grainy, ochre, turmeric paste across her smooth and glistening forehead. I saw the expectant and excited crowd that were packed into the tinsel decorated hall at Hackney watching my handsome son and his beautiful bride. They walked over to Ravi and me and touched our wrinkled, old feet. She smiled at me – a warm, soft smile. A perfect daughter-in-law. As I looked to my son a deep sadness came over me. I knew that from now on I was no longer the only woman in his life, that his new wife would have more control over him. He would no longer come to me for advice. I resented her for taking him away from me. My baby. My son. A mother's boy no longer"

ഓർമ്മകളിൽ ഒരു മുത്തച്ഛൻ

do pLk qG , tfoY_ L sg s , #kp' ~ L " / x#D wlo ‡ qré #' x~[q
lp, #LumZ dt' ‡ q_ q" " #_hys> s#

എന്റെ മുത്തച്ഛനായ ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വര അയ്യരെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ വളരെ പരിമിതമാണ്. എനിക്ക് അഞ്ചാറു വയസ്സുള്ളപ്പോൾത്തന്നെ മഹാകവി ഈലോകത്തോട് യാത്ര പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ എന്റെ ഓർമ്മകൾ അച്ഛൻ, അമ്മ, മുത്തശ്ശി, മറ്റു കുടുംബാംഗങ്ങൾ മുതലായവരിലൂടെയുള്ള കേട്ടുകേൾവി മാത്രമാണ്. (ഞാൻ ഇവിടെ മുത്തശ്ശി എന്നു പറയുന്നത് എന്റെ അച്ഛന്റെ ഇളയച്ഛന്റെ പത്നിയായ ഇളയമ്മയെയാണ്. ഞങ്ങളുടെ മുത്തശ്ശി, എന്റെ അച്ഛനും, അച്ഛന്റെ സഹോദരീസഹോദരന്മാരും കുട്ടികളായിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ മരിച്ചുപോയതിനാൽ, അവരുടെ ഇളയമ്മയാണ് അമ്മസ്ഥാനം ഏറ്റെടുത്ത് ആ കുട്ടികളെയെല്ലാം വളർത്തിവളർത്തുകയായത്. സഹായത്തിനു ഇളയച്ഛനും മഹാകവിയുടെ മാതാവു. അങ്ങനെ ആ ഇളയമ്മ ഞങ്ങളുടെയെല്ലാം മുത്തശ്ശിയായി മാറി.)

മുത്തച്ഛനെക്കുറിച്ചോർമ്മിക്കുമ്പോൾ എന്റെ ഓർമ്മയിലാദ്യം ഓടിയെത്തുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ, ഉമ്മരത്ത്, നിലത്തിരുന്നുള്ള കാവ്യരചനയാണ്. മേശയും കസേരയും ഒന്നും മുത്തച്ഛൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. ഉമ്മരത്ത് നിന്നും അകത്ത് നാലുകെട്ടിലേയ്ക്ക് പോകുവാൻ ഒരു പടി ഉണ്ട്. അതിൽ ഒരു തലയിണ ചാരിവെച്ച് നിലത്ത് ഒരു പുൽപ്പായിൽ ചാഞ്ഞിരുന്ന് മുന്നിലൊരു മേശപ്പെട്ടിവെച്ചാണ് എഴുത്തും വായനയും നടത്തിയിരുന്നത്. ഉള്ളൂരിന്റെ പല ആരാധകന്മാരും ആ ഇരുപ്പിനെപ്പറ്റി വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും എന്നെ ഏറ്റവും ആകർഷിച്ചത് മഹാകവി ശ്രീ. വെണ്ണിക്കുളം ഗോപാലക്കുറുപ്പെഴുതിയ ഒരു കവിതയിലെ ചില വരികളാണ്. അതു ഞാൻ ഇവിടെ പകർത്തട്ടെ -

മുന്നിലൊരുമേശപ്പെട്ടിയും താളും വിരൽ-
ത്തുമ്പിലസ്തിധാർത്ഥമാം പേനയുമായിത്താനെ
ഉമ്മരത്തൊരു കൊച്ചുപുൽപ്പായിൽ പടിഞ്ഞു-
നമ്മയെ-പ്പാവം മലയാണമയെ-ശുശ്രൂഷിപ്പാൻ
ചിത്തിച്ചുമിടയ്ക്കിടെ വായിച്ചുംകുറിച്ചും-
ഗ്രന്ഥകാന്താരത്തിന്റെ നടുവിൽ സ്ഥിതപ്രജ്ഞൻ
പണ്ടേപ്പോലിരുന്നരുളീടുകയല്ലീ ചെയ്തു
പണ്ഡിതകുലപതി കേരള വേദവ്യാസൻ!

ഒരു photo എടുത്തതുപോലെ അത്രയ്ക്ക് അച്ചട്ടാണീ ചിത്രം. മഹാകവി ശ്രീ. വെണ്ണിക്കുളം ഗോപാലക്കുറുപ്പു മുത്തച്ഛന്റെ ചരമത്തിനുമുൻപും പിമ്പും ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ ഒരു നിത്യസന്ദർശകനായിരുന്നു. ഉള്ളൂരിനെ അദ്ദേഹം സ്വന്തം ഗുരുനാഥനായിട്ടാണ് കരുതിയിരുന്നത്.

മഹാകവിയുടെ പൂർവ്വകുടുംബം വടക്ക് കണ്ണൂരിലെ ചിറയ്ക്കലായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് തിരുവിതാംകൂർ രാജകുടുംബത്തിൽ പെൺമുറത്തമ്പുരാക്കന്മാരില്ലാതിരുന്നതു കൊണ്ട് ചിറയ്ക്കൽ കോവിലകത്തു നിന്നും രണ്ടു രാജകുമാരിമാരെ ദത്തെടുത്തു. ആ രാജകുമാരിമാരോടൊപ്പം രാജകുടുംബത്തെ ആശ്രയിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഒന്നുരണ്ടു ബ്രാഹ്മണകുടുംബങ്ങളും തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്ക് മാറിത്താമസിക്കുകയുണ്ടായി. അതിൽ ഒരാളായ ശ്രീ. വെങ്കിട്ടരാമയ്യർ ആയിരുന്നു മഹാകവിയുടെ പൂർവ്വപിതാമഹൻ. ആദ്യ കാലത്ത് ഈ കുടുംബം കരമന ഗ്രാമത്തിലായിരുന്നു താമസിച്ചിരുന്നത്. പിന്നീട് മഹാരാജാവ് ഉള്ളൂർ ഗ്രാമം ബ്രാഹ്മണർക്കായി ദാനം ചെയ്തപ്പോൾ മഹാകവിയുടെ കുടുംബവും ഉള്ളൂരിലേയ്ക്ക് മാറിത്താമസിച്ചു. അങ്ങനെയാണ് മഹാകവിയുടെ പേരിനോടു ഉള്ളൂർ എന്ന സ്ഥലനാമം ബന്ധപ്പെടുവാൻ ഇടയായത്. പക്ഷേ മുത്തച്ഛൻ ജനിച്ചത് ചങ്ങനാശ്ശേരി പെരുന്നഗ്രാമത്തിലെ താമരശ്ശേരി ഇല്ലത്തായിരുന്നു. കാരണം അക്കാലത്ത് മുത്തച്ഛന്റെ പിതാവായ സു

ബ്രഹ്മണ്യനായർ പെരുന്ന സർക്കാർ സ്കൂളിലെ മലയാളം അധ്യാപകനായിരുന്നു. മഹാകവിയുടെ ബാല്യത്തിൽ തന്നെ പിതാവ് അകാല ചരമം പ്രാപിച്ചു. അതിനുശേഷം മുത്തച്ഛനും കുടുംബവും വീണ്ടും ഉള്ളൂർ ഗ്രാമത്തിലേയ്ക്ക് താമസം മാറ്റി. കുട്ടിക്കാലത്തുതന്നെ മാതാവ്, മാതാവിന്റെ സഹോദരി പിതാമഹി, സഹോദരൻ, സഹോദരി എന്നിവരടങ്ങുന്ന ഒരു വലിയ കുടുംബത്തിന്റെ ചുമതല അദ്ദേഹത്തിനേറ്റെടുക്കേണ്ടി വന്നു. ആദ്യകാലത്ത് വളരെ ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിച്ചിരുന്നു. കഷ്ടപ്പാടുകൾ പലതും സഹിച്ചാണ് വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കിയത്. പിന്നീട് സാമ്പത്തികനില മെച്ചപ്പെട്ടതിനുശേഷം ജഗദിയിലുള്ള 'ശാരദ നികേതനം' എന്ന ഭവനം സ്വന്തമായി വാങ്ങി അവിടെ താമസമുറപ്പിച്ചു. പിന്നെ മരണം വരെയും അവിടെത്തന്നെയായിരുന്നു. ഈ ഞാനും ജനിച്ചതും അവിടെത്തന്നെ.

മുത്തച്ഛനെക്കുറിച്ചുള്ള അടുത്തതായ ഓർമ്മ തികളാഴ്ചത്തോറും സേഫു തുറന്നു ആ ആഴ്ചത്തെ ചിലവിനുള്ള പണം മുത്തശ്ശിയെ ഏൽപ്പിക്കുന്ന രംഗം ആണ്. അപ്പോൾ കുട്ടികളായ ഞങ്ങൾ മുത്തശ്ശിയുടെ പിന്നിൽ ഒളിച്ചു നിൽക്കും. ആ സമയം, മുത്തച്ഛൻ ഞങ്ങളെ ഓരോരുത്തരെയായി വിളിച്ച് രണ്ടണ, നാലണ എന്നിങ്ങനെ കുറെ നാണയങ്ങൾ എടുത്തു കൈയ്യിൽവെച്ചു തരുമായിരുന്നു. എന്തിനാണെന്നോ? മുട്ടായി വാങ്ങിച്ചുതിന്നാൻ. അതു കൊണ്ട് തികളാഴ്ച കുട്ടികളായ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട ദിവസമായിരുന്നു.

മുത്തച്ഛൻ എന്നും രാവിലെ അഞ്ചുമണിയ്ക്ക് തന്നെ ഉണരുമായിരുന്നു. പല്ലുതേപ്പു കഴിഞ്ഞു മുത്തശ്ശി കൊടുക്കുന്ന ഒരു കപ്പ് കാപ്പികുടിച്ചിട്ടു നടക്കാനിറങ്ങും. രാവിലെയും വൈകുന്നേരവുമുള്ള നടത്തം നിർബന്ധമായിരുന്നു. കുളി, പ്രഭാത ഭക്ഷണം ഇവകഴിഞ്ഞ ശേഷം ആഹ്ലാസിലേയ്ക്കുള്ള പുറപ്പാടായി. വളരെ തിരക്കേറിയ ഒരു ഔദ്യോഗിക ജീവിതമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് മുൻസിഫ്, ഗവൺമെന്റ് സെക്രട്ടറി, ദിവാൻ കൃഷ്ണൻനായരുടെ

പ്രൈവറ്റ് സെക്രട്ടറി, ആക്ടിംഗ് ചീഫ് സെക്രട്ടറി, ലാൻഡ് റെവന്യൂ കമ്മീഷണർ എന്നീ ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങൾ അദ്ദേഹം വഹിച്ചിരുന്നു. കൂടാതെ ദിവാൻ പേഷ്ക്കാരായും ജോലിനോക്കിയിരുന്നു.

ഔദ്യോഗികജീവിതത്തിൽ നിന്നും വിരമിച്ചതിനുശേഷം ക്ഷേത്രപ്രവേശന കമ്മിറ്റിയിൽ ഒരംഗമായി ചേർന്നു. ഇതൊരു വഴിത്തിരിവായിരുന്നു. ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തിനു വേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചവരിൽ ഒരാളും, അതിന്റെ റിപ്പോർട്ടു തയ്യാറാക്കി മഹാരാജാവിനെ സമർപ്പിച്ചതും ഉള്ളൂരായിരുന്നു. അവസാനം ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം പുറത്തു വന്നപ്പോൾ സ്വന്തം സമുദായം മഹാകവിയെ പുറന്തള്ളി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുവെത്ര - ഞാൻ ഇന്നലെവരെ ഒരു ബ്രാഹ്മണനായിരുന്നു. ഇന്നു മുതൽ ഒരു മനുഷ്യനായി.

ജാതിമതങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ഒട്ടും വിശ്വാസമില്ലായിരുന്നു. ഉച്ചസമയത്ത് വീട്ടിൽ ആരുവന്നാലും, അതു മലക്കറി കച്ചവടക്കാരനോ, പറയനോ, പുലയനോ ആരുമായിക്കൊള്ളട്ടെ, ഊണു കൊടുത്തേ മടക്കി അയയ്ക്കാവൂ എന്നു നിർബന്ധമായിരുന്നു.

പെൻഷൻ പറ്റി പിരിഞ്ഞതിനുശേഷം മുഴുവൻ സമയവും സാഹിത്യരചനയ്ക്കുവേണ്ടി ചിലവഴിച്ചു. എന്നും വൈകുന്നേരം പബ്ലിക് ലൈബ്രറിയിൽ പോകുമായിരുന്നു. കൂടെക്കൂടെ പന്തളത്തുതമ്പുരാന്റെ കൈതമുക്കിലുള്ള വീട്ടിലേയ്ക്ക് സാഹിത്യചർച്ച, അക്ഷരശ്ലോകസദസ്സ് എന്നിവയിൽ പങ്കെടുക്കുവാനും പോകുമായിരുന്നു പോലും. വിശ്രമമെന്തെന്നറിയാത്തതായിരുന്നു ആ ജീവിതം. ആരെങ്കിലും അല്പം ഒന്നു വിശ്രമിയ്ക്കണ്ടേ എന്നു ചോദിച്ചാൽ മരണം കഴിഞ്ഞുമതി വിശ്രമം എന്നു പറയുമായിരുന്നു. കുമാരനാശാനും ഉള്ളൂരും ഉറ്റചങ്ങാതിമാരായിരുന്നു. ആശാൻ 'കരുണ'യെഴുതി കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അതിലെ ശ്മശാനവർണ്ണനയ്ക്കുവേണ്ടി രണ്ടുപേരും കൂടി പുത്തൻകോട്ട ശ്മശാനം പല തവണ സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. സമകാലീ

ഓർമ്മകളിൽ ഒരു മുത്തച്ഛൻ

നരായ പലകവികളും, സാഹിത്യ കാരന്മാരും മുത്തച്ഛനെ കാണാൻ വീട്ടിൽവരുമായിരുന്നു.

മുത്തച്ഛന്റെ പിന്നീടുള്ള ഒരേഒരു ലക്ഷ്യം കേരളസാഹിത്യചരിത്രം എഴുതി തീർക്കുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു. അതിനുവേണ്ടി പലതരത്തിലുള്ള തടസ്സങ്ങൾ തരണം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. അപ്പോഴേയ്ക്കും ശരീരികാസ്വാസ്ഥ്യങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുവാനും തുടങ്ങി. കേരളസാഹിത്യചരിത്രത്തിന്റെ അവസാനഅദ്ധ്യായങ്ങൾ എഴുതിത്തീരുന്നതിനിടയ്ക്ക് ഒരിക്കൽ രോഗം കലശലായി. ഡോക്ടർമാർ വരെ കൈവിട്ടുനിലയായി. രണ്ടു ദിവസം ബോധരഹിതനായി കിടന്നു. സരസ്വതിദേവിയും യമധർമ്മനും തമ്മിലുള്ള പോരാട്ടമായിരുന്നു എന്നാണ് മുത്തശ്ശി അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. ഒടുക്കം സരസ്വതിദേവി തന്നെ ജയിച്ചു. ബോധം തെളിഞ്ഞു രോഗം ക്രമേണ കുറഞ്ഞു. എഴുന്നേറ്റിരിയ്ക്കാമെന്നായി. വാശിയോടെ സാഹിത്യചരിത്രം എഴുതി തീർത്ത് എന്റെ അച്ഛനെ പകർത്തി എഴുതാനായി ഏൽപ്പിച്ചു. അതു കഴിഞ്ഞു വീണ്ടും കിടപ്പിലായി. രോഗം മുർച്ഛിച്ചു. പീന്നീടു മൂന്നു ദിവസം കൂടിയേ അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഒരു മിഥുനം ഒന്നാംതിയതി മഹാകവി ഉള്ളൂർ ഈ ലോകത്തോടു അന്ത്യയാത്ര പറഞ്ഞു.

ആ ദിവസം ഞാൻ ഇന്നും ഓർമ്മിയ്ക്കുന്നു. സ്ക്കൂളിൽ ആയിരുന്ന ഞങ്ങളെ ഉച്ചയ്ക്ക് ഒരു മണിയോടുകൂടി തിരികെ വിളിപ്പിച്ചു. വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ ഉമ്മറത്തു ധാരാളം ആളുകൾ കൂടിയിരിക്കുന്നു. അകത്തേയ്ക്ക് കടന്നപ്പോൾ നാലുകെട്ടിൽ മുത്തച്ഛനെ എടുത്തു കിടത്തിയിരിക്കുന്നു. തലയ്ക്കൽ ഒരു നിലവിലുക്കും കത്തിച്ചുവെച്ചിരുന്നു. അപ്പോഴും ഞങ്ങൾക്ക് കാര്യം മനസ്സിലായില്ല. ഉടനെ മുത്തശ്ശി ഞങ്ങളെ അടുക്കളയിലേയ്ക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു, നിങ്ങളെല്ലാവരും വല്ലതും കഴിച്ചിട്ട് ഒരു ഭാഗത്ത് അടങ്ങിയിരിക്കുക. മുത്തച്ഛൻ മരിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഞങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട മുത്തച്ഛൻ, കേരളസാഹിത്യചരിത്രം എഴുതി പൂർത്തിയാക്കുക എന്ന തന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യം സഫലമായ ചാരിതാർത്ഥ്യത്തോടെ ഞങ്ങളെയും ഈ ലോകത്തെയും എന്നെന്നേയ്ക്കുമായി വിട്ടു പിരിഞ്ഞു. കേരളീയനായ ആ മഹാകവി കേരളത്തെയും മലയാളഭാഷയെയും എത്രമാത്രം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ളതിനുദാഹരണമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ‘ഉമാകേരള’ത്തിൽ നിന്നും രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചു കൊണ്ട് ഈ ലേഖനം ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

“പരമപുരുഷശയ്യേ, ഭാരതക്ഷോണിമൗലേ
പരശുജയപതാകേ, പത്മജാനുത്തശാലേ
പരമിവനുസഹായം പാരിലാരുള്ളു? നീയേ
പരവശതയകറ്റി പാലനം ചെയ്കതായേ
അടിയനിനിയുമുണ്ടാം ജന്മമെന്നാലതെല്ലാം
അടിമുതൽ മുടിയോളം നിന്നിലാകട്ടെ തായേ
അടിമലരിണവേണം താങ്ങുവാൻ മറ്റൊരേ-
ത്തടിയുവതു ഞെരുക്കം മുക്തിസിദ്ധിക്കുവോളം.”

The Cotswold Trip

July 14th, 7:00 am, I wake up to see my father staring right into my face whispering, "Cotswold." Without thinking twice and raced out of bed and went straight to the loo, only to find it locked and occupied by my brother. Knowing that I would have to wait for some time, I went downstairs to find my mum busily cooking some tapioca and chutney for the evening. After having some breakfast and getting dressed, we had to pack all of the items, which we would most likely need during the day. It was 9:00am, and everyone was panicking. I had to run around the house and make sure things like the iron was switched off, while everyone else was making sure that they had taken absolutely everything. Eventually at approximately 9:15am, we all gathered outside the house and after checking whether we had the house and car keys, we were ready to leave for the long journey...

Once in the car, I realised how dull it was outside and was very worried about the weather. The clouds seemed very gloomy as if they were about to burst any minute. As we progressed further on into the journey, it was reassuring to find that it was much clearer and sunnier here. There were twelve long-winded junctions to pass once we were on the M4.

The drive was about one and half-hours long, during which I had a very long, sleep.

Once there, the atmosphere was great. We didn't have much trouble in finding the place as there were 'Kala' signs posted up. Everyone was just about to go for a walk around the forest.

Not many people had arrived yet and unfortunately some people who were planning to attend this great KALA event had to pull out due to other activities they had.

We were allocated to 'Plot Barbecue 3,' which was very large. It had a basketball court, climbing frame, volleyball court and a lot of green space, which was perfect to play some good cricket. The first activity planned for the day was a walk, which was three miles around a lake consuming a good half-hour and was extremely pleasant. Everyone participated, apart from a few who had to prepare the barbecue. It was also a pleasure to see 'Amma' participate in this event.

As it approached half twelve, everyone had arrived and the barbecue was warming up. Most of the older kids were playing cricket, while the adults were enjoying socialising and stuffing themselves with snacks. Just before lunch got under way, there was a light drizzle, which fortunately did not put the barbecue out.

Lunch was great. There were a variety of foods,

which attracted some hungry ducks and swans. Everybody enjoyed lunch, but all the kids had no time to waste, as there was so much to do. Using an inflatable ball we played volleyball for an hour or so. The smaller kids just liked to roll around in the sand, but before long we found a group of keen adult cricketers, who were willing to give the kids a match. Uncle Gopi proved how good he was as a wicket keeper, doing some excellent catches, while Praveen and myself showed the whole lot of adults how to bowl! Don't forget Uncle Sethu, who didn't show any signs of old age, while taking an incredible catch and also doing some great fielding. This was a good time to show that he was still as fit as fiddle as it was his 60th birthday. He was presented with a surprise birthday cake, which everyone enjoyed. Without any surprise, the clear winners were the kid's team. During the time we played cricket, most of the other adults went for a long five-mile walk.

Some people had to unfortunately leave early, and that included over half of the kids. It was roughly 6:00pm and it was just getting a bit dull. There was a period of light showers, which didn't bother most. The remaining families gathered under the tent and engaged in some singing for a while.

There were a variety of different songs, ranging from classical to light music, in which most of the adults participated. The trip wouldn't have been as successful without the cracking jokes from both Uncle Natarajan and Uncle Sukumaran.

The day ended with dinner, which was fabulous, and at half eight the grounds were empty and the only things left behind were the trails of all our cars.

പുത്തരിയുണ്ണു

#D f30epV#Np'ndmZ 1

#

പു

ത്തരിയുണ്ണു കഴിഞ്ഞുവന്ന്
വെറ്റിലതിന് വെടിപറഞ്ഞു
കുന്ദയുഴിഞ്ഞുരസിരിപ്പു
പൗർണ്ണമിരാവിലെ കാരണോർ

പുത്തരിസ്സുകൊതിച്ചു വന്ന്
സേവ പിടിച്ചും സ്തുതിപറഞ്ഞും
കുക്ഷിനിറയ്ക്കാൻതിരക്കുക്കൂട്ടം
മേഘപ്പരിഷകളങ്കണത്തിൽ

ഉള്ളപ്പത്തിന്റെ തോതിനൊപ്പം
ഉള്ളതവർക്കും പകർന്നു നൽകി
ഉള്ളം തെളിയുമാറാനിലയിൽ
കാരണോർ സ്വന്തം പൊലിമ കാട്ടി

** **

മറ്റാരും കേൾക്കാതെ കാരണോർതൻ
കാതിൽമന്ത്രിക്കുന്നു കെട്ടിലമ്മ
“കൊച്ചുങ്ങൾക്കൊന്നും കൊടുത്തിട്ടില്ലാ
പട്ടിണിയാണതിങ്ങോർമ്മവേണം-”

** **

കുന്ദ കുലുക്കിരിച്ചു കാർണോർ
“ഇവരൊക്കെ നാളെയും വേണ്ടോരല്ലേ,
തറവാട്ടു നേർനിലം കൊയ്തതല്ലേ,
ഇതു നിനക്കും അറിവുള്ളതല്ലേ-”?

** **

തറവാട്ടിൽ സദ്യ പൊടിപൊടിയ്ക്കേ
താരകപ്പെതങ്ങളുള്ളു നീറി
കത്തും വയറുമായ് നാലുകെട്ടിൽ
കത്തിത്തളിയിക്കായികാത്തിരിപ്പു.

The Journey to the Holy cave --- AMARNATH YATRA- 2001

In July 2001, large number of devotees embarked on a week long pilgrimage to Amarnath, one of the most sacred mountains in the world and the abode of Lord Siva, situated in the Peer Panchal hills in Kashmir, just near the Pakistan border and hardly nine kilometers away from Kargil. To pilgrims, Amarnath is the bestower of divine grace and destroys sins; to walk once to the holy mountain holds great powers of purification. What follows are the extracts from the diary of Hari Sundareswara Sarma, one of the yatris, who is the only Keralite to have gone to Amarnath in 2001.

Driving to Chandanwadi to start the walk to the holy cave

As we drive further away from Anantnag and Banihal, the countryside starts to change. Initially it seems to be the same each day, but the change is rather subtle and so is the change in the energies. Reality and imagination seem to melt into each other. I can feel the fever rising soon and headache after which I took refuge in sleeping in the bus. But I can understand in my inner mind that Siva energy is preparing me to get ready for everything on the way.

As we reached Pahalgam, the base camp at night, I started getting back to normal. And the next morning, a dip in the Lidder river at 5 Am. in cold water transformed me 100 percent. We get ready for the trip and we are to reach Chandanwadi, 16 kms from Pahalgam and 8,500 above sealevel. There is an expectancy and nervousness in the air and all are eager to reach Chandanwadi. I just wanted to get going and it has started now.

One could see the swift flowing Neel Ganga, which is believed to remove *Brahma hathya*, *Go hathya* and all other sins. It is said that the colour of this river changed when Siva washed off the "kaajal" which was on his face when he embraced Parvathi at this spot. Some took the walking way while some opted for pony and some in dollies. The luggage on my back was rather making it

difficult for me and we hired a "pittu" for taking our luggages.

The climbing

Climbing towards the cave was rather difficult at several places especially in those areas where the pathways are too narrow and just a slip of the feet would see you land deep down in the valleys. We walk slowly and stop many times. And here starts the difficult climbing of the Pissu Top (Pissu ghati) which is 11,500 feet above sea level. A meeting place of several rivers which start from the Peer Panchal hills and the Seshnag mountain. One of the most picturesque areas on way, this place is said to have got its name since the Pissu Ghat was formed as a result of the killing of several Asuras by Siva. The mountain is said to have been made by crushing the bones of asuras. The long circular, serpentine hill with difficult ups and downs is said to remove the pride from ones mind as he climbs it. And now my concentration is fixed on trying to get air into my lungs. At some stages I just think why I came for this trip - rather hazardous one - but step by step and breath by breath, I just forget everything and start climbing over the rocks to get to the top. Anger, frustration, fear- all these arise in my mind and seem to push me to the edge of madness, maybe I am mad already?

And then we arrive at Seshnag after travelling 14 kms from Pissu Top. Situated 11,330 feet above sealevel, this is indeed the picturesque place with the cool

---

The Journey to the Holy cave --- AMARNATH YATRA- 2001

---

breeze always calming the pilgrims who reach here totally tired. Just a dip at the Seshnag lake is all that is enough for us to remove our tiresome attitude and a short break here for refreshments and we proceed towards Panch Tarani.

Panch Tarani

At the end of the day, we reach Panch Tarani, 12,000 ft. above sealevel from where we could have a glimpse of the snow clad mountain in which the holy cave is situated. I allowed the picture to settle in my mind and just develop as I offered my prayers to lord Siva. A sumptuous food at the Langar by the Rajasthanis and stay in the tent made us happy. We started our preparations for the climbing to the final point to be started at 3 am. the next day. In fact the difficulty in getting adequate breath due to lack of Oxygen made many of us land in hardships but the energy in us and the mantra chanting by us helped a lot. All are exhausted and just hit the beds.

It's 2 am now. Somehow we start our journey by around 3 am. riding in a pony so as to reach the holy cave as soon as possible and spend more time there. We pass on slowly and stop at many places. I was grateful to the ponywala for the stops and the slow pace of our climb. A steep climb and on one side of it is seen a huge glacier and a very deep pit. And as we hear that it was same place where the landslide had occurred last year in which danseuse, Ms. Protima Bedi was killed, we offer our homage to her with a silent prayer to Bolenath.

And finally.....

It's all joy in our minds as we somehow reach just near the holy cave in front of which flows the Amaravathi river, which is believed to give immortality to those who bathe in it. The legend is that this river was created by Lord Siva when he placed the crescent moon on the ground. At the same time, the ice cold water that fell on the body of Siva thus changing him into the form of a "linga".

It's all cold and frozen around and we are in bare foot as we climb the steps towards the Holy cave. The two white pigeons which are believed to have heard the story of the secret of creation narrated to Parvathi by Siva are also seen there.

"Bham Bham bhole" is all that is heard all around as we walk slowly forgetting all our pain, the chillness and the cramps. And here I am just in front of the ice Siva linga and I just start reciting the verses, "Sham chame mayaschame priyam chame...." from Rudram and oh I am invited to the front by the pundit (Poojari) to offer prayers. I just felt that the tension of my life is all over. The heartbeat, the energy, body, mind and soul- all seem to have melted along with the energy around me. No form can be given to this energy. I was just looking at the Sivalinga, and at times I was able to see my reflection- no doubt, the truth is everywhere. I just start to understand how deep the Siva energy works. It is too strong to be described.

If it is true that all sins are forgiven by the act of going to Amarnath, then the grace of Lord Siva is limitless and within the painful realisation lies the unconditional love of the Lord.

Hari Sundar is the staff reporter of THE HINDU. His areas of expertise are arts, music and culture. Hari Sundar is also the author of two books - one based on his own compositions and the other one is titled "Bhagavad Gita through Thyagaraja" - a comparison between Gita and Thyagaraja compositions.

#Kis#p0 5' #_p|+ 0e#k~ey#

മഹാകവി 'ജി'യുടെ ജന്മശതാബ്ദി വേളയിൽ
അദ്ദേഹത്തെ കുറിച്ച് ഗൗരി മേനോൻ എഴുതുന്നു.

ദില്ലിയിലെ വിജ്ഞാനഭവനിൽ 1966 നവംബർ 19-നു നടന്ന സമ്മേളനത്തിൽ 'ജി' എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധനായ മഹാകവി ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ് പ്രഥമ ജ്ഞാനപീഠപുരസ്കാരം ഡോ. സമ്പൂർണ്ണാനന്ദിൽ നിന്നും സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ ആ അനുഗ്രഹിത കരങ്ങൾ അതേ സമയം മലയാളഭാഷയുടെ യശസ്സ് വാനോളം ഉയർത്തുക കൂടെയായിരുന്നു. 1920-1958 കാലത്ത് ഭാരതീയ ഭാഷകളിലെ ഈടുറ്റ സർഗാത്മക കൃതികളിൽ നിന്നു ആദ്യമായി ജ്ഞാനപീഠം അവാർഡിനർഹമായത് 'ജി'യുടെ 'ഓടക്കുഴൽ' എന്ന കവിതാസമാഹാരമാണല്ലോ. കവിയാവട്ടെ ആ തുക ഉപയോഗിച്ചു 'ഓടക്കുഴൽ' അവാർഡ് ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

കാലടിയിൽ സമീപമുള്ള നായത്തോടു ഗ്രാമത്തിൽ വടക്കിനി ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി അമ്മയുടെയും നെല്ലി കാപ്പിള്ളി ശങ്കരവാര്യരുടെയും പുത്രനായി 1901 ജൂൺ 3-ാം തീയതി 'ജി' ഭൂജാതനായി. അങ്ങനെ 2001 'ജി'യുടെ ശതാബ്ദി വർഷമായി ആഘോഷിക്കപ്പെടുകയാണ്. 22-ാം വയസ്സിൽ എഴുതാൻ തുടങ്ങി - 'സാഹിത്യകൗതുകം' മുതൽ 79-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'വെളിച്ചത്തിന്റെ ദൂതൻ' വരെയുള്ള 36 കൃതികൾ; സൂര്യകാന്തി, പുജാപുഷ്പം, നിമിഷം, പാഥേയം തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ഭാഷയ്ക്ക് ലഭിച്ച അനർഹ രത്നങ്ങളാണ്. ഗദ്യങ്ങളും നിരവധി. ഔദ്യോഗികമായി മഹാരാജാസ് കോളേജ് പ്രൊഫസർ, ആകാശവാണി ഉപദേഷ്ടാവ്, കേരള സാഹിത്യപരിഷത്ത് അദ്ധ്യക്ഷൻ, 'തിലകം' പത്രാധിപർ, രാജ്യസഭാംഗം എന്നീ നിലകളിൽ സേവനം നടത്തി. അക്കാദമി അവാർഡുകൾ, സോവ്യറ്റ് ലാൻ, നെഹ്രു അവാർഡ്, പദ്മഭൂഷൺ തുടങ്ങിയ അംഗീകാരങ്ങളും നേടി.

ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ സംഘടിതമായ ഒരു വിമർശകവൃഹം കവിയ്ക്കെതിരായ് അണിനിരന്നു- 'കവി ത്രയത്തിനു ശേഷം കവിതയോ?' എന്ന ചോദ്യവുമായി. ഹാസ്യസാമ്രാട്ടായിരുന്ന സഞ്ജയനാണ് മറുപടി നൽകിയത്. കവി അക്കിത്തത്തിന്റെ വിവരണമിങ്ങനെയാണ് -

ഉള്ളൂരും വള്ളത്തോളും ആശാനും കുടിച്ചേർന്നാ-
ലുള്ള പൂർണ്ണതയും സൗന്ദര്യമുഴുവനും
ഒരിടത്തുനിന്നു നില്ക്കുന്നു ജി. ശങ്കര-
ക്കുറുപ്പാണോ സമ്പൂർണ്ണസൗന്ദര്യം ധരിച്ചോളു.

സദസ്സിൽ നിന്നും നീങ്ങുന്ന ചെങ്കിടപ്പിടംകുന്ന കരഘോഷം. ലോലഹൃദയനായ 'ജി'യെ നോവിയ്ക്കാൻ നിരൂപകർ ഒരു പുത്തൻ പഴമൊഴിത്തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു. വിമർശകർ തൊടുമ്പോൾ വാടിപ്പോകുന്ന ഒരു മുൾച്ചെടിയാണ് ശങ്കരക്കുറുപ്പ് എന്ന്. കവിയുടെ പ്രതികരണം ഒരു ഗാനശകലം മാത്രമായിരുന്നു-

നോവുതിന്ന കരളിനേ പാടുവാ-
നാവുനിയ്യം മധുരമായ് ആർദ്രമായ്.

വിമർശകരെ തെട്ടിച്ചുകൊണ്ട് ആരാധകരുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണുണ്ടായത്. 'ജി'യുടെ കവിതയുടെ ഹിന്ദി പരിഭാഷ ദിൻകർ നിർവ്വചിച്ചപ്പോൾ ദില്ലിയിലെ സദസ്സ് ഇരമ്പി മറഞ്ഞു. ഭാരതത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ കവിയെ കാണാൻ വിവിധഭാഷകളിലെ കവികൾ വെമ്പൽ കൂട്ടി. ഭാരതത്തിലെ വ്യത്യസ്തഭാഷകളിലെ കവിതകൾ നാട്ടിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഭാവങ്ങൾ വൈവിധ്യത്തോടെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയാണെന്ന് 'ജി' അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. കവിയ്ക്ക് രചന ആത്മസാക്ഷാത്ക്കാരമാണ്. മനസ്സിലെ പ്രതിബിംബം തന്റെ പുത്രന്റെ മുഖത്ത് ദർശിക്കുമ്പോഴുള്ള അനുഭൂതിക്ക് സദൃശ്യമാണത്. 'ജി'യുടെ പ്രഭാഷണവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിത പോലെ അവിരാമപ്രവാഹമാണ്. ഒരു ജലപാതകത്തെയാണ് അത് ഓർമ്മിപ്പിക്കുക എന്ന് പ്രൊ. എസ്. ഗുപ്തൻനായർ പറയുമ്പോൾ, പ്രൊ. വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പൂതിരിക്കുണ്ടാവുന്ന അനുഭൂതി മറ്റൊരുവിധത്തിലാണ്. പ്രസംഗ വേദികളിൽ ഹിമശൃംഗസദൃശനായ 'ജി'യുടെ ആകാരവും, ഗംഗാപ്രവാഹം തന്നെയായ ആ വചോധാരയും ഒരിക്കലനുഭവിച്ചവർക്ക് അനന്യമായ ഒരനുഭവമാണ് എന്നാണ്.

തിരസ്കാര കാരസ്കരത്തെ മധുരമാക്കി മാറ്റുന്ന ആ സാത്വികഭാവനയാണ് കുറുപ്പുമാസ്റ്ററുടെ ഏറ്റവും വലിയ സിദ്ധിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയിലെ ദീപ്തിയും എന്നാണ് അയ്യപ്പപ്പണിക്കർക്ക് പറയാനുള്ളത്.

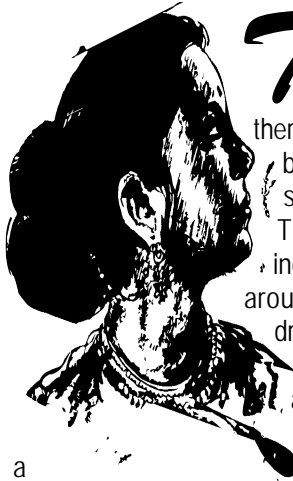
1978-ൽ ഫെബ്രുവരി 2-നു ആ ദീപം പൊലിഞ്ഞു. ആ വേണുഗാനം നിലച്ചു - ഭൂതികമായി. അന്നും ഇന്നും എന്നും സാഹിത്യസദസ്സിലെ കെടാവിളക്കായി നിലക്കൊള്ളുകയാണ് ആ മഹാപ്രതിഭ.

DICE WITH DEATH

Govidan Unni reflects on a tragedy unfolded in the deserts of Arabia.

The sun was shining brightly - it had rained earlier on, there was a cool breeze blowing, making the air smell clean and healthy. The children were laughing, shouting and running around and the ladies, dressed up in multicoloured sarees and adorned with different types of jewellery, made a pretty picture. The men were gathered in small groups with topped-up glasses, engrossed in conversation. Everyone seemed to be having a great time. The aroma of freshly made *dosas* filled the air. Girls were busy handing out *vadas*, cutlets and other snacks. Yes, everyone was truly enjoying themselves and having a great time. Of course, there was nothing unusual about this. The annual garden party hosted by Surendran and Sunitha was a well known social event where people met to make new friends, renew old friendship and, by and large, enjoy themselves. I sat alone, away from the crowd with a glass of gin and tonic, looking around, at the far end of the garden. Little girls and boys were playing at the swings, a little further down a would-be doctor was trying very hard to impress a newly qualified doctor, ladies were discussing their new jewellery, recent trips abroad and so on. My mind went down memory lane to a similar garden party several years ago...when I first met Siddharthan and Saritha.

I was working in Yanbu, Saudi Arabia and had recently joined the Royal Commission Hospital as Medical Director. I had not yet made many friends and lived alone in a spacious fully furnished air conditioned villa, which was one of the perks of the job. My wife had returned to Kerala as our daughter and son were studying there. Life was quite monotonous and boring. After returning from work, there was not much to do. Of course there was the option that one could play tennis or badminton or go for a swim in the heated pool at the recreation centre.

There was no cinema and no alcohol available and very few socializing events. One day, just like a bolt from the blue, I received an invitation ..... "Would Dr... join us at a garden party at our residence on ... day". It was from someone called Siddharthan and Saritha. I was most pleasantly surprised. Although I did not know who they were, I decided to go along. After all for someone like me living alone, this was like an oasis in a barren desert.

The garden was decorated and balloons were hanging all over; multicoloured small lights gave the venue a beautiful appearance. There were a lot of people - well-dressed Malayali couples, a few Americans working in the Petrochemical plant and at the Royal Commission and paramedics from United Kingdom. There were quite a few ladies too, Philippino and Korean nurses and a few western women. The food was aplenty, although alcoholic drinks were served surreptitiously due to the strict Saudi laws - a locally brewed drink called "Siddiqui" made of dates were available. Everyone got into the swing of the party. Both Saritha and Siddharthan played the perfect hosts. I was formally introduced to them. Siddharthan was from Calicut, a graduate, came to Saudi 10 years ago and had made good. He had a good job in the Petrochemical plant in addition to being a partner of a flourishing video parlour. Saritha was from Trichur, from an orthodox Nambhoodhiri family. They had been at college together, where they met and later got married. They had a lovely daughter Shalini and a bubbly son Adhithya. They were a perfect couple and a complete family.

In the following weeks, I came to know more about Siddharthan and Saritha. He was a very enterprising young man, a go-getter, a loving husband and lovable father. Saritha was from a poor Nambhoodhiri family who had been landlords once upon a time. The family now lived on the earnings of her father who was the "melshanti" at the local temple. Theirs were a marriage which raised a few eyebrows. In spite of intense opposition from her parents, she walked out with him. They seem to adore each other. They were made for each other.

DICE WITH DEATH

As hours rolled into days and days rolled into weeks and months, we became very close friends. We used to meet almost daily. We went to see the sundunes in the desert, went for barbeque and I slowly but surely became almost a part of the family. For me, this was a blessing, I no longer felt lonely or isolated. I was 'mama' to the children and 'Ettan' to the parents. With time, I began noticing a change in Siddharthan. He was still cheerful and literally rolling in money. He spend a lot of these on new dresses for the children and new jewellery for Saritha. He was also seen going away on short holidays—"business trips", he called these. I asked Saritha about these business trips but she only seemed very pleased that her 'chettan' was doing so well. I felt relieved, I felt happy for them, even though at the bottom of my mind I felt a twinge.

That December, I was in Kerala on a holiday. I was with my elderly mother, my dear wife and my lovely children. I was really enjoying a well-earned break. I forgot all about Saudi and all the familiar faces there. One evening, I got a long distance phone call. My wife had picked up the phone and said "It is from Saudi and it is a woman's voice". I picked up the phone. It was Saritha. She was crying and hysterical. "Ettan, its me. Chettan has been taken away by police and I have not seen him for a few days. I don't know why he has been taken. I have been trying to contact him but haven't been able to do so, please help, Ettan. With your contacts you will be able to help him." I was shocked and felt numb. I tried to phone a Saudi police officer who was my patient but I knew it will be futile. I reassured Saritha and promised her that I will find out the details and call her back. I was also due back shortly. My persistant enquiries bore fruit and I managed to glean the essential details. However, what I heard shocked me. I could not, or would not believe them. Siddharthan has been arrested for drug- trafficking, dealing in brown sugar and cocaine. He was caught red-handed at Riyadh as he was exchanging drugs for money. In fact, it transpired that the officials were closely observing him for some time. His video parlour was raided and they found hundreds of hardcore blue films that weretotally banned in the country. "Why, Siddharthan, why?" I asked myself. He almost had everything a man desired - a decent job, a lovely, adoring wife and two adorable children. As I was fully aware that the death penalty is the punishment for

drugs related crimes; I didn't know what to say to Saritha.

After a few days, I was back in Yanbu. The police had moved in and Siddharthan's shop and all his assets were frozen and confiscated. Saritha and the children were to be deported. I met Saritha. She looked totally different - as if in a trance. She had not slept or changed her clothes for days. Her once cheerful face now had large, sunken eyes and were without expression. The other Malayalees and I tried to get Saritha and the children back to Kerala even before the official deportation order came through. We decided to put up with the expenses and I was more than happy to do this for them. There was just another day to go before their departure. Saritha decided that she couldn't do it. She was found hanging from the bedroom ceiling fan.

I was fully immersed in my hospital routine and was desperately trying to get over the shock. A few weeks after the incident, we read a small news item in the 'Riyadh Gazette' newspaper. Four people including an Indian, a Pakistani and two Yemeni were executed by beheading for drugs related crimes according to Shariah laws. The news item went on to say that the Indian had been a senior officer in a Petrochemical plant and was from Kerala. Tears rolled down my eyes. I tried to visualise the scene, as I have done in the past when I had to officially witness such executions - with a black hood over his head, hands tied behind, slowly led to the altar in a trance and a big swish. It was all over. Why did it have to end this way?

The garden party was in full swing ..... the aroma of freshly made food filled the air. Kappa and meen curry was being served at one end. the drinks was literally flowing and the melodious song sung by Mohammed Rafi - "Madhuben..." drifted through the air. Surendran and Sunitha were running around making sure everyone was well looked after. The perfect hosts. My eyes - through the evening mist - saw the dim figure of an over-ambitious young man and his lovely, devoted wife far, far away in the deserts of Saudi Arabia. Someone whose blood was split over the streets of Riyadh and the other, whose soul was awaiting solace and salvation in the Arabian deserts. Their faces continue to haunt me.

മലയാളസിനിമ -കലയും ആസ്വാദനവും -ഒരു ചർച്ച

1928-ൽ 'വിഗതകുമാര'നിലൂടെ ആരംഭിച്ച മലയാളസിനിമയുടെ യാത്ര ഇന്ന് 'വാ നപ്രസ്ഥ'ത്തിൽ എത്തി നിൽക്കുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിനുള്ളിൽ മലയാളസിനിമ ദേശീയതലത്തിലും അന്തർദ്ദേശീയ തലത്തിലും പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ചിരിക്കുന്നു. സിനിമ എന്ന മാധ്യമത്തിന്റെ ശക്തി പൂർണ്ണമായും ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ കഴി വുള്ള ഒട്ടനവധി കലാകാരന്മാരെ സൃഷ്ടിക്കാൻ മലയാളസിനിമയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അക്കാരണം കൊണ്ടു തന്നെ ഒരിക്കൽ ആധിപത്യം പുലർത്തിയിരുന്ന ബംഗാളി സി നിമയുടെ പദവി മലയാളസിനിമ നേടിയെടുത്തിട്ടു കാലം കുറെയായി. മലയാളത്തിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്ന വിനോദചിത്രങ്ങൾപോലും മറ്റു ഭാഷകളിലെ സമാനചിത്രങ്ങളെക്കാൾ നിലവാരമേറിയതാണെന്ന വസ്തുത ആശ്വാസത്തിനു വകയേറുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സിനിമയുടെ വിവിധമേഖലകളിൽ വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്ര ഗല്ഭമേതികളായ ഏതാനും സുഹൃത്തുക്കളെ പങ്കെടുപ്പിച്ചു കൊണ്ട് മലയാളസിനിമയെ ആസ്പദമാക്കി ഒരു വിർച്ചുവൽ ചർച്ച (Virtual discussion) പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയാണ്.

തിരക്കേറിയ ജീവിതത്തിനിടയിൽ ഇതിനു വേണ്ടി സമയം കണ്ടെത്തിയ സുപ്രസിദ്ധ നടൻ ശ്രീ. നെടുമുടി വേണു, പ്രശസ്ത നടനും, സംവിധായകനും, തിരക്കഥാകൃത്തും, നിർമ്മാതാവുമായ ശ്രീ. ബാലചന്ദ്രമേനോൻ, പ്രശസ്ത നടനും, സംവിധായകനും, തിര ക്കഥാകൃത്തും, നിർമ്മാതാവുമായ ശ്രീ. വേണു നാഗവള്ളി, പ്രസിദ്ധ സംവിധായകൻ ശ്യാമപ്രസാദ്, 'പാംലീഫ്'ന്റെ മുൻപത്രാധിപരും 'കല'യുടെ ഫിലിം ക്രിട്ടിക്കുമായ ഡോ. സന്തോഷ് പിള്ള എന്നിവരോടു The PalmLeaf-നുള്ള കടപ്പാട് നിസീമമാണ്.

ചോദ്യം 1: സിനിമ ഒരു കലാരൂപം

മറ്റു കലാരൂപങ്ങളെക്കാൾ ചലച്ചിത്രത്തിൽ വിനോദത്തിനുള്ള സാധ്യത ഏറെയുള്ളതു് കൊണ്ട് ചലച്ചിത്രം ഒരു കലയായല്ല, മറിച്ച് കേവലവിനോദപാധിയായി കാണുന്നവരുടെ എണ്ണം വളരെ കൂടുതലാണ്. എന്നാൽ സിനിമ ഒരു സാങ്കേതിക കലയാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നു മറ്റു ചിലർ. സാങ്കേതികതയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ കലാരൂപമായതു് കൊണ്ട് ചില കലാവിമർശകർ അതിനെ കലയുടെ വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ വിമുഖത കാണിക്കുന്നു. ഈ ധാരണകളെക്കുറിച്ച് താങ്കളുടെ അഭിപ്രായമെന്താണ്?

നെടുമുടി വേണു

ലോകത്തെമ്പാടുമുള്ള ഭൂരിപക്ഷം ചലച്ചിത്ര പ്രയോക്താക്കളും പ്രേക്ഷകരും സിനിമയെ കാണുന്നത് ഒരു വിനോദോപാധി എന്ന നിലയ്ക്ക് തന്നെയാണ്. കവിതപോലെയും ചിത്രകല പോലെയും ശില്പം പോലെയും സിനിമ ഒരു കലാകാരന്റെ ഭാവനയിൽ വിരിഞ്ഞുവരുന്ന സൃഷ്ടി തന്നെയാവണമെന്നുള്ള ദർശനത്തോടെ സിനിമയെ സമീപിക്കുന്ന ചലച്ചിത്രകാരന്മാർ ന്യൂനപക്ഷമായെങ്കിലുമുണ്ട്. കേവലമായ നേരംപോക്കിനപ്പുറം ഈടുറ്റ കലാരൂപമായിരിക്കണം സിനിമ, എന്നു കാംക്ഷിക്കുന്ന ആസ്വാദകവ്യൂഹവുമുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള സിനിമകളാണ്, മറ്റേതൊരു ഉത്തമമായ സൃഷ്ടിയേയും പോലെ കാലദേശാതിവർത്തിയായി നില കൊള്ളുന്നത്.

ബാലചന്ദ്രമേനോൻ

എന്താണു കല എന്നതിന് വ്യക്തമായ വ്യാഖ്യാനം കണ്ടെത്തുക ദുഷ്കരമാണ്. എങ്കിലും പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് സ്വായത്തമാകുന്ന ഒരു ആനന്ദം എന്ന ഞാൻ വിശേഷിപ്പിക്കാം. കൂടുതൽ ആനന്ദം തപ്പി വിലയിരുത്തിയത്, കലയെ വ്യാഖ്യാനിയ്ക്കുന്നവർക്ക് പറ്റിയ ഉദാഹരണമാണ്. ആവിഷ്കാരത്തിലാണ് കലയുടെ ജനനം; സംവേദനത്തിലാണ് (communication) കലയുടെ പൂർണ്ണത. ഈ രണ്ടു ധർമ്മങ്ങളും ഏറ്റവും ശാന്തമായി പരിപാലി ക്കപ്പെടുന്ന മാധ്യമമാണ് സിനിമ. അതു കൊണ്ടു തന്നെ സിനിമയെ ഞാൻ ശക്തമായ കലാരൂപം എന്നു ഞാൻ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു.

വേണു നാഗവള്ളി

സിനിമ പൂർണ്ണമായ കലാരൂപമല്ല. സാങ്കേതിക, സാമ്പത്തിക മാറ്റങ്ങൾക്ക് വിധേയമാണ് സിനിമ. കഥകളി പോലെ ഒരു പൂർണ്ണ കലാരൂപമല്ല സിനിമ.

ശ്യാമപ്രസാദ്

മറ്റേതൊരു കലാരൂപത്തേയുംപോലെ സിനിമയും ആത്മപ്രകാശനത്തിന്റെയും, വിനോദത്തിന്റെയും, വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും സമഞ്ജസമായ ഒരു ഉപാധിയാണ്. സ്വപ്നതുല്യമായ ഒരു ലോകം സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കുന്നതിൽ ക്യാമറ എന്ന tool-ന്റെ സാധ്യതയായിരിക്കാം കൂടുതൽ escapist ആയ ഒരു മേഖലയിലേക്ക് പ്രേക്ഷകനെ നയിക്കാൻ പ്രേരകമായത്. മറ്റേതു കലാരൂപത്തേയും അപേക്ഷിച്ച് നിർമ്മാണച്ചിലവ് ഏറിയതിനാലാണ് ഈ മാധ്യമത്തിന്റെ വിപണന/വാണിജ്യ പ്രത്യേകതകൾ ഏറ്റവും നിർണ്ണായകമായിത്തീരുന്നത്. അതു കൊണ്ടുതന്നെ ഏറ്റവും ജനങ്ങളെ ആകർഷിക്കത്തക്കവിധം, രസിപ്പിക്കത്തക്കവിധം സിനിമകൾ entertainment package ആയിത്തീരുന്നതും.

ഒരു പ്രത്യേക അളവിൽ സാങ്കേതികത എല്ലാകലാരൂപങ്ങളിലും ഘടകമാണ്. കർണ്ണാടകസംഗീതത്തിന്റെ താളപദ്ധതി, അതിന്റേതായ ഒരു സാങ്കേതികതയാണ്. അതുപോലെ സിനിമയും മറ്റൊരുതരം സാങ്കേതികത ഉപയോഗിക്കുന്നു എന്നതേയുള്ളൂ. പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രശ്നം ഇതാണ്. ഓരോന്നിനേയും ഓരോ കമ്പാർട്ട്മെന്റുകളിലാക്കി ലേബലൊട്ടിച്ച് വെക്കാനുള്ള കലാവിമർശകരുടെ താത്പര്യമാണ് ഇത്തരം ലളിതവൽക്കരണം ഉണ്ടാക്കുന്നത്.

ഡോ. സന്തോഷ് പിള്ള

കലയും വിനോദവും പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായ കാര്യങ്ങളല്ല. സാമൂഹികവും സാംസ്കാരികവും ദാർശനികവുമായ പ്രശ്നങ്ങളെ സൗന്ദര്യാത്മകമായി ആവിഷ്കരിക്കാനും പ്രചരിപ്പിക്കാനും മറ്റു പല കലാരൂപങ്ങളെക്കാൾ ഏറെ ശക്തി സിനിമയ്ക്കുണ്ട്.

അടിസ്ഥാനപരമായി മറ്റു കലാരൂപങ്ങളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ് സിനിമ എന്നിരിക്കിലും ചിത്രകലയുടെയും നാട്യകലയുടെയും സാഹിത്യത്തിന്റെയും സംഗീതത്തിന്റെയും ഒക്കെ ഒരു സമ്മിളിത രൂപമാണ് ഓരോ ചലച്ചിത്രവും. സിനിമയുടെ മേന്മയുടെ അടിസ്ഥാനം സാങ്കേതികവിദ്യയല്ല, മറിച്ച് അതിനെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന സംവിധായകന്റെയും കലാകാരന്മാരുടെയും കഴിവാണ്. നെടുമുടി വേണുവിന്റെ അഭിനയവൈദഗ്ദ്ധ്യമോ, ഷാജിയുടെ ഛായാഗ്രഹണ-സംവിധാന ചാതുര്യമോ, എം.ടി.യുടെ തിരക്കഥയോ വയലാറിന്റെ കവിത തുളുമ്പുന്ന ഗാനങ്ങളോ, യേശുദാസിന്റെ ശബ്ദമോ സാങ്കേതികയുടെ സൃഷ്ടിയല്ല. അവയെല്ലാം കലാകാരന്റെ വൈഭവം തന്നെയാണ്.

ചോദ്യം 2: ജനപ്രിയത

മറ്റു കലാരൂപങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് സിനിമയ്ക്ക് ഏറെക്കാലത്തെ ചരിത്രം അവകാശപ്പെടാനാവില്ല. എന്നിരിക്കിലും നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ മറ്റുകലാരൂപങ്ങൾ ആർജ്ജിച്ച നേട്ടങ്ങൾ ഒരു നൂറ്റാണ്ടുകൊണ്ടു തന്നെ സിനിമ കൈവരിച്ചു കഴിഞ്ഞുവെന്ന് പറഞ്ഞാൽ അത് അതിശയോക്തിയാവില്ല. നിരക്ഷരിൽപ്പോലും ചലച്ചിത്രമാധ്യമത്തിനുള്ള സ്വാധീനം വളരെയേറെയാണ്. മറ്റു കലകളെ അപേക്ഷിച്ച് ചലച്ചിത്രത്തിനു ഇത്രയധികം ജനപ്രീതി

“ആവിഷ്കാരത്തിലാണ് കലയുടെ ജനനം; സംവേദനത്തിലാണ് കലയുടെ പൂർണ്ണത. ഈ രണ്ടു ധർമ്മങ്ങളും ഏറ്റവും ശാന്തമായി പരിപാലിക്കപ്പെടുന്ന മാധ്യമമാണ് സിനിമ.” — ബാലചന്ദ്രമേനോൻ

ലഭിക്കുവാനുള്ള കാരണങ്ങളെന്തൊക്കെയാണെന്ന് താങ്കൾക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാമോ?

നെടുമുടി വേണു

നാളിതുവരെയുള്ള എല്ലാകലാരുപങ്ങളുടെയും ശാസ്ത്രനേട്ടങ്ങളുടെയും സംസ്കൃതരൂപമാണ് സിനിമ. സംഗീതം, നൃത്തം, സാഹിത്യം, അഭിനയം, ചിത്രകല, ഛായാഗ്രഹണം എന്നിങ്ങനെ എല്ലാറ്റിനേയും സ്വാധീകരിച്ചാണ് സിനിമ കരുത്താർജ്ജിച്ചത്. ജീവിതത്തിൽ സാധ്യമായതും അസാധ്യമായതുമെല്ലാം അനുഭവവേദ്യമായി കൊണ്ടാടാൻ സിനിമയ്ക്ക് കഴിയും. പ്രേക്ഷകനെ അത്ഭുതത്തിന്റെയും ഉദ്ദേശത്തിന്റെയും മുൾമുനയിൽ നിർത്താനും, ഒപ്പം ഹൃദയസ്पर्ശ ശീയായ വൈകാരികമുഹൂർത്തങ്ങൾ പകർന്നുകൊടുത്തു സഹൃദയമനസ്സിനെ സംസ്കരിക്കുവാനും മറ്റേതൊരു കലാരുപത്തേക്കാളുമുപരി സിനിമയ്ക്ക് സാധിക്കും. ആരാധകരെയും ആസ്വാദകരെയും ഒരുപോലെ സിനിമ ആകർഷിക്കുന്നു.

ബാലചന്ദ്രമേനോൻ

ഏറ്റവും ചിലവു ചുരുങ്ങിയ വിനോദോപാധിയാണ് സിനിമ. കണ്ണുകൾക്ക് ആയാസമില്ലാതെ പതിർമടങ്ങ് വലിപ്പത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ കാണാനുള്ള പ്രത്യേകത, നഗ്നനേത്രങ്ങൾക്ക് കാണാവുന്നതിലും ആകർഷണം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ബിംബങ്ങൾ സിനിമയ്ക്ക് മാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. എല്ലാറ്റിനുമുപരി, സാങ്കേതികത്വം പകരുന്ന ഒരു താരപരിവേഷം. എല്ലാം കൂടിച്ചേർന്നപ്പോൾ സിനിമ വെളിച്ചത്തു shoot ചെയ്ത് ഇരുട്ടത്ത് project ചെയ്യുന്നതാണെങ്കിലും ജനപ്രിയമാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ മറ്റു പലതിനെയും കടത്തിവെട്ടിയിരിക്കുന്നു. കഥകളി പോലെയുള്ള കലാസൃഷ്ടികൾ വിദേശികൾ നിറഞ്ഞ ബിയർ പാർലറുകളിലും സൗന്ദര്യ മത്സരവേദികളിലും നോക്കുകുത്തികളായി അധഃപതിച്ചത് കഷ്ടം. അതിനു കാരണക്കാരായവരെയും അതിന്റെ പേരിൽ ചില്ലിക്കാശു വാങ്ങാൻ തയ്യാറാവരെയും കുറിച്ച് എന്തു പറയാൻ?

വേണു നാഗവള്ളി

ആറടി പൊക്കമുള്ള കഥാപാത്രങ്ങളെ മുപ്പത്തിയാറടി പൊക്കത്തിൽ കാണുവാനുള്ള ആസ്വാദകരുടെ ആകാംക്ഷയാണ് സിനിമയുടെ ശക്തി.

ശ്യാമപ്രസാദ്

സംഗീത, നൃത്ത, നാടകാദികളുടെ കൂടിച്ചേരൽ താഴേക്കിടയിലുള്ള അഭിരുചിയെ ധാരാളം തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നു. vicarious ആയ ആഹ്ലാദം നൽകുന്ന മറ്റു ഘടകങ്ങൾ എന്നിവയൊക്കെ സിനിമയുടെ ജനപ്രീതിക്കു കാരണമാണ്.

ഡോ. സന്തോഷ് പിള്ള

ചലനാത്മകമായ മനുഷ്യഭാവങ്ങളെയും വികാരങ്ങളെയും, അവയും പരിസരങ്ങളുമായുള്ള ഇടപഴകലിനെയും, സൂക്ഷ്മമായി ഒപ്പിയെടുത്ത് പ്രേക്ഷകന്റെ സംവേദനമണ്ഡലത്തിലേയ്ക്ക് പകർന്നു കൊടുക്കാനുള്ള ശക്തി സിനിമയുടെ പെട്ടെന്നുള്ള പ്രചാരണത്തിനു ഒരു കാരണമാണെന്നു തോന്നുന്നു.

സിനിമ ഒരു കല മാത്രമല്ല, ഒരു വ്യവസായം കൂടിയാണു് എന്നുള്ളതാണു് യാഥാർത്ഥ്യം. ജനപ്രീതിയുള്ള ചലച്ചിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയെന്നുള്ളതു് ഈ വ്യവസായത്തിന്റെ നിലനില്പിന്റെ കാര്യമാണ്. ഒരു സിനിമ നിർമ്മിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ കുറേയേറെ പതിപ്പുകൾ എടുത്ത് ഒരേസമയം ഒട്ടു വളരെ സിനിമാശാലകളിൽ ദിവസവും മൂന്നും നാലും തവണ പ്രദർശിപ്പിക്കാമെന്നതിനാൽ ലക്ഷക്കണക്കിനു പ്രേക്ഷകരിലേയ്ക്ക് വളരെ പെട്ടന്നു് എത്തിച്ചേരാമെന്നുള്ള കാര്യം സിനിമയെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടാവാം.

ചോദ്യം 3: മലയാളസിനിമയും സാഹിത്യവും

ഇന്ത്യയിലെ പ്രാദേശികസിനിമകളിൽ മലയാളസിനിമയ്ക്ക് ഒരു ഉന്നത സ്ഥാനമുണ്ട്. മറ്റു ഭാഷാചിത്രങ്ങൾ വാണിജ്യവിജയത്തിനുള്ള ‘ഫോർമുല’ പിൻതുടരുമ്പോൾ നമ്മുടെ സിനിമ ആദ്യ കാലഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ മലയാളസാഹിത്യത്തോടു മമത പുലർത്തിയിരുന്നു. മലയാളത്തിന്റെ ധന്യമായ സാഹിത്യസമ്പത്തുമായി 1931-ൽ ആർ. സുന്ദർരാജൻ ‘മാർത്താണ്ഡവർമ്മ’യിലൂടെ തുടങ്ങിയ ബന്ധം പിന്നീട് ഉറുബ്, തകഴി, വയലാർ, ഒ.എൻ.വി., ബഷീർ, എം.ടി. തുടങ്ങിയ പ്രശസ്തസാഹിത്യകാരന്മാരും രാമു കാര്യാട്ട്, അടൂർ, ഭരതൻ, അരവിന്ദൻ, പത്മരാജൻ, കെ. ജി. ജോർജ്ജ് തുടങ്ങിയ പ്രഗല്ഭസിനിമാ സംവിധായകരും തുടർന്നു കൊണ്ടു പോകുന്നു.

ഈ പരസ്പരബന്ധം കൊണ്ട് മലയാളസിനിമയ്ക്കും മലയാളസാഹിത്യത്തിനും ഉണ്ടായ നേട്ടങ്ങളെന്തൊക്കെയാണ്?

ടെടുമുടി വേണു

കേവലമായ കഥ പറച്ചിലിനപ്പുറം, ചുറ്റുപാടുകളെയും സമൂഹത്തെയും കുടുംബജീവിതത്തെയും വ്യക്തിബന്ധങ്ങളെയും ആഴത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ പ്രമുഖരായ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ രചനകൾക്കു ശക്തിയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, അത്തരം സിനിമകളെ ആസ്പദമാക്കി ഒരുക്കുന്ന സിനിമകൾക്കും ഒരസാധാരണതാം കൈവരുന്നു. വ്യത്യസ്തമായ നോവലുകളും കഥകളും തേടിപ്പിടിക്കാനും, വായിക്കാനും വേണ്ടത്ര ഔത്സുക്യമില്ലാത്ത സാധാരണക്കാർക്ക്, കൃതഹസ്തരായ പല സാഹിത്യകാരന്മാരെയും പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു എന്നുള്ള ധർമ്മം നിർവ്വഹിക്കാനും അത്തരം സിനിമകൾക്കു കഴിഞ്ഞു. ചെമ്മീൻ, ഓളവും തീരവും, നിർമ്മാല്യം, ഓപ്പോൾ, അനുഭവങ്ങൾ പാളിച്ചകൾ, മുറപ്പെണ്ണ്, തകര, തുലാഭാരം, അര നാഴികനേരം എന്നിങ്ങനെ പിന്നെയും പിന്നെയും ഓർക്കാവുന്ന സിനിമകൾ നമുക്കു കിട്ടിയത് സാഹിത്യമായുള്ള സൗഹൃദം കൊണ്ടാണ്.

ബാലചന്ദ്രമേനോൻ

ഇതിൽ നേട്ടത്തിന്റെയും കോട്ടത്തിന്റെയും പ്രശ്നം ഉദിക്കുന്നില്ല. മനസ്സിനെ ആകർഷിക്കുന്നതെന്നും ദൃശ്യവൽക്കരിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ചലച്ചിത്രകലാകാരനുണ്ട്. അത് നോവലിലോ, കവിതയിലോ, നാടകവും ആകാം. പക്ഷേ വളരെ ആഴത്തിൽ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞ ഒന്ന് ദൃശ്യവൽക്കരിക്കുമ്പോൾ ഉള്ള പ്രശ്നം, അതു ചെയ്യുന്ന സംവിധായകന്റെ സാധ്യത കൂടുന്നു എന്നു മാത്രം.

വേണു നാഗവള്ളി

മലയാളസിനിമയ്ക്ക് മലയാളസാഹിത്യം കൊണ്ട് തീർച്ചയായും നേട്ടങ്ങളുണ്ടായി. മലയാളസാഹിത്യത്തിനു സിനിമ കൊണ്ടു നേട്ടങ്ങളുണ്ടായി എന്നു പറയാനാവില്ല. വായനാശീലത്തിലേയ്ക്കെത്തിക്കാൻ കുറച്ചൊക്കെ സിനിമ സഹായിച്ചിരിക്കാം.

ശ്യാമപ്രസാദ്

വല്ലപ്പോഴുമെങ്കിലും പ്രസിദ്ധസാഹിത്യകൃതികൾ സിനിമയ്ക്ക് സഹായമായിട്ടുണ്ട്. മലയാളസിനിമയുടെ പൊതുപ്രവണതയായി ഇതിനെ കാണാൻ വയ്യ. സിനിമകൾക്കുവേണ്ടി തട്ടിക്കൂട്ടി ഉണ്ടാക്കുന്ന ‘കഥ’കളിൽ നിന്നും തീർച്ചയായും ആഴവും പരപ്പും വ്യക്തമായ ഒരു ജീവിതാവബോധം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നവയും ആവും ഇത്തരം സൃഷ്ടികൾ എന്നെനിക്ക് സംശയമില്ല. സിനിമയുടെ ഭാഷ ആധുനികസാഹിത്യത്തിന്റെ idiom ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുന്നതിൽ ഒട്ടൊന്നുമല്ല സഹായിച്ചിട്ടുള്ളത്. വളരെ വിശദമായ, academic ആയ ഒരു പഠനം ഇക്കാര്യത്തിൽ ആവശ്യമുണ്ട്. സ്ഥലപരിമിതിയുടെ ഭീതിമൂലം ഞാനതിനു തുനിയുന്നില്ല. ഇത്തരം ശ്രമങ്ങൾ വളരെ കുറഞ്ഞു വരികയാണ് ഇന്നത്തെ സിനിമയിൽ എന്ന് സംശയമില്ല. നല്ല എഴുത്തുകാർ-തിരക്കഥ/സംഭാഷണ രചയിതാക്കൾ- നമ്മുടെ സിനിമയിൽ ഉണ്ടാവുന്നില്ല

എന്നതാണ് സത്യം.

ഡോ. സന്തോഷ് പിള്ള

അടിസ്ഥാനപരമായി സാഹിത്യവും സിനിമയും വളരെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ മാധ്യമങ്ങളാണ്. ഒരു സാഹിത്യകൃതി വായിക്കുന്നയാൾ സ്വന്തം മനസ്സിൽ കഥാതന്തു ചിത്രീകരിച്ചിട്ടാണ് ആസ്വദിക്കുന്നത്. ഓരോ വായനക്കാരനും വിഭിന്നമായ രീതിയിലാകാം കഥാപാത്രങ്ങളെ മനസ്സിൽ സങ്കല്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ സിനിമയിലാകട്ടെ, എല്ലാ പ്രേക്ഷകർക്കും വേണ്ടി ഒരു ചിത്രീകരണം ആണ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. അതായത് വിവിധപ്രേക്ഷകർ വിവിധരീതിയിൽ ഒരു കഥാപാത്രത്തെ സങ്കല്പിക്കുവാനുള്ള സാധ്യത തീരെ കുറവാണ്. ഉദാഹരണത്തിനു, ചെമ്മീൻ എന്ന സിനിമ കാണുന്ന എല്ലാ പ്രേക്ഷകരും പരീക്കുട്ടി എന്ന കഥാപാത്രത്തിനു നൽകുന്ന മുഖം മധു എന്ന നടന്റേതാണ്. എന്നാൽ തകഴിയുടെ നോവൽ വായിക്കുന്ന ഓരോ വ്യക്തിയും പരീക്കുട്ടിയെ സങ്കല്പിക്കുന്നത് വിവിധ രൂപങ്ങളിലും മുഖങ്ങളിലും ആയിരിക്കാം.

സിനിമയും സാഹിത്യവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം കൊണ്ട് പരസ്പരം പ്രയോജനം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എം.ടി., തകഴി, വയലാർ, ഒ.എൻ.വി. തുടങ്ങിയ ഒട്ടനവധി എഴുത്തുകാരുടെ കൃതികളെ ജനകീയവൽക്കരിച്ചു വായനാശീലം ഇല്ലാത്തവരിൽക്കൂടി എത്തിച്ചു എന്നുള്ളത് സാഹിത്യത്തിനു കിട്ടിയ ഒരു നേട്ടമാണ്. കുറെയേറെ നല്ല പ്രമേയങ്ങളും തിരക്കഥകളും ഗാനങ്ങളും മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ നിന്നും സിനിമയ്ക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒന്നോർക്കുക: ഒരു ഉത്തമ സാഹിത്യകൃതിയെ ആസ്പദമാക്കി നിർമ്മിച്ച ഒരു സിനിമ ഒരു ഉത്തമ സിനിമ ആയിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല.

ചോദ്യം 4: മലയാളസിനിമയും മലയാളികളും

ആഗോളതലത്തിൽ കലാമേന്മയ്ക്കുള്ള ഒട്ടനവധി അവാർഡുകൾ നേടിയെടുത്തിട്ടും, ‘വാനപ്രസ്ഥം’ പോലെ ഗൗരവഭാവമുള്ള മലയാളസിനിമകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാൻ ഇന്നും സ്വന്തം നാട്ടിലെ പ്രേക്ഷകർ വിമുഖത പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. ചില പ്രശസ്ത കലാകാരന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടത് പോലെ ഇതിന്റെ പിന്നിലെ കാരണം മലയാളി പ്രേക്ഷകർക്ക് പൊതുവേ സഹൃദയത്വം ഇല്ലാത്തതും കൊണ്ടാണെന്ന് താങ്കൾ കരുതുന്നുണ്ടോ?

നെടുമുടി വേണു

നേരംകൊല്ലി സിനിമകൾ മാത്രം കണ്ടു ശീലിച്ച ജനങ്ങൾ, കുറെക്കൂടി ആസ്വാദനക്ഷമത ആവശ്യപ്പെടുന്ന കലാസൃഷ്ടികൾക്കുനേരെ മുഖം തിരിക്കുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ് എവിടെയായാലും. മറ്റു കലാസാംസ്കാരിക രംഗങ്ങളിലും ഇത് ബാധകമാണ്. എങ്കിലും ഭാരതത്തിലെ മറ്റു പ്രാദേശികഭാഷാ സിനിമകളെ അപേക്ഷിച്ച് നമ്മുടെ കച്ചവടസിനിമകൾ പോലും ചലച്ചിത്രപരമായും സൗന്ദര്യപരമായും മേലേക്കിടയിൽത്തന്നെയാണ്. കൂടുതൽ സെൻസിബിൾ സിനിമകൾ താരതമ്യേന ഇവിടെയുണ്ടാവുന്നത് മലയാളിയുടെ ഉയർന്ന ആസ്വാദന നിലവാരം കൊണ്ടു തന്നെയാണ്.

ബാലചന്ദ്രമേനോൻ

മലയാളികളുടെ ആസ്വാദന നിലവാരത്തെപ്പറ്റി എനിക്കു മതിപ്പാണുള്ളത്. എന്റെ കഴിഞ്ഞ 25 വർഷക്കാലത്തിനിടയിൽ ഒരു ചിത്രം പോലും റിലീസായപ്പോൾ ബാലചന്ദ്രമേനോന്റെ ഒരു പടം

“സിനിമയുടെ ഭാഷ ആധുനികസാഹിത്യത്തിന്റെ idiom ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുന്നതിൽ ഒട്ടൊന്നുമല്ല സഹായിച്ചിട്ടുള്ളത്. വളരെ വിശദമായ, academic ആയ ഒരു പഠനം ഇക്കാര്യത്തിൽ ആവശ്യമുണ്ട്.”

- ശ്യാമപ്രസാദ്

ഇന്നലെ കണ്ടു, സഹിയ്ക്കാൻ വയ്യ, പക്ഷേ എന്താ കളക്ഷൻ? എന്ന ഒരുവസ്ഥ വന്നിട്ടില്ല. എന്റെ ആൾക്കാർ ഇഷ്ടപ്പെട്ട സിനിമകളൊക്കെ വിജയിച്ചു എന്നതു എനിക്ക് ആശ്വാസം തരുന്നു. അവാർഡു ചിത്രങ്ങൾക്ക് എതിരെ മലയാളി പുറംതിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം അവാർഡു ചിത്രങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ അവൻ പണ്ടു കണ്ട ചിത്രങ്ങൾ അവന്റെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടാക്കിയ പൊടിപ്പാണ്. ചുടുവെള്ളത്തിൽ വീണ പൂച്ച പച്ചവെള്ളം കാണുമ്പോഴും അറയ്ക്കുന്നു. അത്ര തന്നെ.

വേണു നാഗവള്ളി

രണ്ടുതരം ചിത്രങ്ങളേയുള്ളൂ. നല്ല സിനിമയും ചീത്ത സിനിമയും. ആർട്ടഫിലിമും കൊമേഴ്സ്യൽ ഫിലിമും സിനിമാരംഗത്തെ രോഗങ്ങളാണ്. ആർട്ടഫിലിമിന്റെ പരിവേഷമുള്ള ചിത്രങ്ങൾ തങ്ങളുടേതല്ല എന്ന് ആരോ നമ്മുടെ പ്രേക്ഷകരെ അടിച്ചേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരാണ് ഈ സ്ഥിതിക്ക് ഉത്തരവാദികൾ.

ശ്യാമപ്രസാദ്

ഈ സൂചിപ്പിച്ച സിനിമയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ഒരഭിപ്രായപ്രകടനം നടത്തുന്നില്ല. പൊതുവേ വിനോദപ്രധാനമായ ചിത്രങ്ങൾ കാണാനാണ് സാധാരണ ആളുകൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത് എന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ ആഴമുള്ള, ഉയർന്ന അഭിരുചി ആവശ്യപ്പെടുന്ന സിനിമകൾ, അതിന്റെ തന്നെ അന്തർമുഖത്വവും കാപട്യവും കൊണ്ട് പ്രേക്ഷകരിൽ നിന്നു ദൂരെപ്പോയിട്ടുണ്ട്.

ആർജ്ജവമുള്ള, തീക്ഷ്ണമായ രചനകൾ ആണ് വേണ്ടത്. ഈ വ്യത്യസ്തരചനകളെ promote ചെയ്യാനറിയാവുന്ന ഒരു marketing strategy, ഇതോടൊപ്പം പ്രേക്ഷകസമൂഹത്തിൽ ഒരു ബോധവൽക്കരണം. ഇത്തരം സമഗ്രമായ ഒരു സമീപനത്തിന് എന്തെങ്കിലും മാറ്റങ്ങളുണ്ടാക്കാനാവും.

ഡോ. സന്തോഷ് പിള്ള

ലോകോത്തരമായ ക്ലാസ്സിക്ക് എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ഒരു സിനിമ ഇന്നുവരെ മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ? അവാർഡു സിനിമകൾ പലതും ഒരേ ഫോർമാറ്റിൽ അല്ലേ നിർമ്മിക്കുന്നത്? കുറെ അവാർഡു സിനിമകൾ കണ്ട് ഈ ഫോർമാറ്റ് മടുത്തു കഴിഞ്ഞ പ്രേക്ഷകനെ കുറ്റം പറഞ്ഞിട്ട് കാര്യമുണ്ടോ?

ചോദ്യം 5: ഇന്നത്തെ അവസ്ഥ

ടി.വി. സീരിയലുകൾ, വീഡിയോ-കേബിൾ-ഉപഗ്രഹസെലിവിഷൻ ശൃംഗല വഴിയായി വരുന്ന മറുനാടൻ സിനിമകൾ, ഇക്കിളി-ഫാന്റസി സിനിമകളുടെ അതിപ്രസരം തുടങ്ങി മലയാളസിനിമാവ്യവസായം ഇന്നു നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളികൾ അനേകം. ഈയവസരത്തിൽ നമ്മുടെ സിനിമ ഒരു പ്രതിസന്ധിയിലാണെന്ന് താങ്കൾ കരുതുന്നുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിനുള്ള പോംവഴികൾ എന്താക്കെയാണ്?

നെടുമുടി വേണു

എക്കാലവും ഒട്ടേറെ പ്രതിസന്ധികളിലൂടെയാണ് സിനിമ കടന്നുപോയിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ, ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ സിനിമയുടെ പ്രതിസന്ധി കുറെക്കൂടി സങ്കീർണ്ണമാണ്. കൂടുതൽ സൗകര്യങ്ങളോടെ, കൂടുതൽ പണം മുടക്കി, കൂടുതൽ വിപുലമായ വ്യാപാരസാധ്യതകൾ മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ട് നിർമ്മിക്കുന്ന വിദേശസിനിമകൾ വീട്ടിലെ സന്ദർശകമുറികളിൽ ചെറിയ കാഴ്ചപ്പെട്ടികളിലൂടെ എത്തുന്ന കാലം. കുടുംബത്തിന്റെ ചുവരുകൾക്കുള്ളിൽത്തന്നെ ഒതുങ്ങുന്ന പ്രേക്ഷന്റെ ചലച്ചിത്രകൗതുകം. അനുദിനം വർദ്ധിച്ചു വരുന്ന ദൈനംദിന ചിലവുകൾ. കൊടുക്കുന്ന പണത്തിനു ഗുണമേന്മയുള്ള വസ്തുക്കൾ കൃത്യമായി കിട്ടിക്കൊള്ളണമെന്നു ശാഠ്യം പിടിക്കുന്ന, വളർന്നുവരുന്ന ഉപഭോക്തൃ സംസ്കാരം. ഇന്നു ഒരു മലയാളസിനിമ മത്സരിക്കേണ്ടത് മറ്റൊരു മലയാളസിനിമയോടല്ല, മറ്റു പ്രാദേശികസിനിമകളോടും ലോകസിനിമയോടും തന്നെയാണ്.

മലയാളസിനിമ പ്രതിസന്ധിയിലാണ്. മാനുഷിക മൂല്യങ്ങൾക്കു വിലയുണ്ടാകുമ്പോൾ തിരിച്ചുവരും. സ്ഥിതി മാറും. അതുവരെ കാത്തിരിക്കാം.

- വേണു നാഗവള്ളി

നമ്മുടെ ചലച്ചിത്ര പ്രദർശനശാലകളും സംവിധാനങ്ങളും കാലാനുസൃതമായി പരിഷ്ക്കരിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. പഴയതാരിപ്പുകളിൽ നിന്നുവിട്ട്, പുതിയ പുതിയ വിഷയങ്ങളിലേയ്ക്കും ആവിഷ്ക്കാര പരസ്യ തന്ത്രങ്ങളിലേയ്ക്കും ചലച്ചിത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരുടെ ശ്രദ്ധയും പരിശ്രമവും ആവശ്യമായി വരുന്നു. ആർക്കും കയറി വിളയാടാവുന്ന സ്ഥലമാണു സിനിമാരംഗമെന്ന സമീപനം മാറണം. ഇപ്പോൾ, സിനിമയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന എല്ലാവിഭാഗങ്ങൾക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം സംഘടനകളുണ്ട്. എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചുരുന്ന്, സിനിമയുടെ സാമ്പത്തികവും ഗുണപരവുമായ വശങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചർച്ചചെയ്യുകയും പലതും പ്രാവർത്തികമാക്കുകയും വേണം. ഇതിനൊക്കെ പുറമെ ഇത്രയേറെ വരുമാനമുണ്ടാക്കിത്തരുന്ന സിനിമയുടെ ശ്രേയസ്സിനായി സർക്കാർ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയും സമയവും ചെലവഴിക്കണം. അങ്ങനെ, വിശദമായ വിശകലനത്തിനു വിഷയമാക്കേണ്ടതാണ് ഈ വിഷയം.

ബാലചന്ദ്രമേനോൻ

സിനിമയുടെ പ്രതിസന്ധിക്ക് ഇപ്പറഞ്ഞതൊന്നും കാരണമല്ല. തെങ്ങും കവുങ്ങും ഒത്തു നിൽക്കുന്നതു പോലെ, ഒരുപാട് സ്വർണ്ണകടകൾ ഒരുമിച്ചു വ്യാപാരം ചെയ്യുന്നുതു പോലെ എല്ലാം നടന്നോളും. പ്രതിസന്ധിക്കു കാരണം വേലി തന്നെ വിളവ് തിന്നുന്നതാണ്. പക്ഷേ ആ വിഷയം ഇവിടെ പ്രതിപാദിച്ചുകൊണ്ടു നിർത്തുന്നു.

വേണു നാഗവള്ളി

മലയാളസിനിമ പ്രതിസന്ധിയിലാണ്. മാനുഷിക മൂല്യങ്ങൾക്കു വിലയുണ്ടാകുമ്പോൾ തിരിച്ചുവരും. സ്ഥിതി മാറും. അതുവരെ കാത്തിരിക്കാം.

ശ്യാമപ്രസാദ്

ടെലിവിഷൻ സിനിമയെ ഉപജീവിച്ച് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലം മലയാളം ടെലിവിഷൻ മാധ്യമത്തിനുണ്ടായിരുന്നതു ഇന്ന് മാറിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ സാധാരണ സിനിമയ്ക്ക് കൊടുക്കാനാവാത്ത ചില ഘടകങ്ങൾ-കഥ, വികാരങ്ങൾ performance നുള്ള space ഇതെല്ലാം ഒരു ദൈനംദിന നൈരന്തര്യത്തോടെ കൊടുക്കുന്നതിനാലാം സീരിയലുകൾ ഇത്രയേറെ ജനപ്രീതിയാർജ്ജിച്ചത്. ഏറ്റവും 'തറ' ക്ലാസ്സുകാരെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ച് സിനിമ ഇറങ്ങാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ 'മധ്യധാര' സിനിമയുടെ മുൻ പ്രവർത്തകരും പ്രേക്ഷകരും ടെലിവിഷനിലേയ്ക്ക് തിരിഞ്ഞതു സ്വാഭാവികം. ചീത്ത സിനിമയാണെങ്കിലും നേരം പോക്കിനായി കണ്ടു കളയാം എന്ന മനോഭാവം പ്രേക്ഷകർ ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ് ആദ്യം വേണ്ടത് എന്നെനിക്ക് തോന്നുന്നു. ഒപ്പം എന്തു ചെയ്യാം എന്നുള്ള film making community യുടെ കാഴ്ചപ്പാടും മാറണം.

ഡോ. സന്തോഷ് പിള്ള

ഇപ്പറഞ്ഞ വെല്ലുവിളികൾ സിനിമയെന്ന മാധ്യമം ആഗോളപരമായി നേരിടുന്നവയാണ്.

തനിമ (originality) ഉള്ള ആശയങ്ങൾ തിരഞ്ഞുപിടിച്ചു, വികസിപ്പിച്ചെടുത്ത്, കലാമേന്മയും വിനോദസാധ്യതകളും ഒരേപോലെ കൈവരിക്കാൻ കഴിവുള്ള സിനിമയുണ്ടാകണം. അവ ആവിഷ്കരിക്കാൻ കഴിവുള്ള സംവിധായകരും, ഛായാഗ്രാഹകരും, ചിത്രസങ്കലന വിദഗ്ദ്ധരുടെയും തലമുറകൾ ഓരോ പത്തിരുപതു വർഷങ്ങൾ കൂടുന്തോറും ഉയർന്നുവന്നു കൊണ്ടിരിക്കാൻ മലയാളസിനിമയുടെ ഭാവി ഭദ്രമായിരിക്കും.

Science in Astrology

Astrology has had a bearing in our lives in more ways than one. Be it a marriage, a new born or even a new job, we are eager to find out what the stars lay in store for us...

Is astrology just a living or hobby for some or is there actually a science behind it.

Dr. V.B. Panicker comes to our rescue and explains the science in astrology.

Astrology

Astrology is the study of the movements of celestial bodies and their influence on life on earth. From very ancient times, man believed that planets and stars controlled his fate by virtue of their positions at the time of his birth. Almost all the ancient civilizations studied astronomy and practised astrology in their own unique way. In spite of this, each of these different systems shared several common aspects.

Astrology, which includes astronomy, was considered as one of the six *Sastras (Vedangas)* in ancient India. *Vedanga Jyothisa, Samhitas* of Parasara, Brigu, Varahamihira's *Brhat Jathakam* and others are scriptures that deal with astrology. Indian astrology consists of six divisions: *Ganitham, Golam, Jathakam, Prasnam, Nimittam* and *Muhurtham*. The first two divisions deal with mathematics and astronomy. *Jathakam* predicts the future based on the positions of planets at the time of birth. *Prasnam* tells of the experiences in present and the immediate future according to the current positions of the planets. *Nimittam* foretells the outcome of an attempt based on the natural omens encountered. *Muhurtham* estimates the auspicious time for the performance of an act.

Astrology and Science

The scientific community in general is averse to the recognition of astrology as a scientific discipline. It maintains that the celestial bodies have no influence on human destiny and hence predictions are only conjectures, which are illogical and full of contradictions. Although in some instances, by pure chance, a few of these predictions have come true, these have no scientific basis. The effect of the sun and moon on tides is one of the examples cited as proof of the influence of the planets on the human body (which has water as its major component). However, this is considered inadequate to substantiate the relevance of the positions of the planets in

determining future events.

The purporters of astrology, on the other hand, argue that the Science is no longer considered deterministic. It is probabilistic as is astrology. All scientific studies have a predictive part and astrology is not an exception. It would have been subjected to verification over long periods of time and may have to be refined by further studies. The sage Valmiki has provided us with the horoscope of Lord Rama in the *Ramayana*. According to astrology, despite five planets occupying their highest positions at the time of Lord Rama's birth, the position of Mars in the seventh house of *Lagna* resulted in miserable occurrences in his marital life. Such proofs are often quoted to justify the practice of astrology. Astrology is now an integral part of social belief and consequently it will continue to be practised. It therefore seems advisable to encourage study and research into astrology before its outright dismissal.

Panchangam (Almanac)

The word '*Panchanga*' represents five types of astronomical data: the weekday, star (nakshatra), *Tithi* (the changing phases of the moon), *Karana* (associated animal instinct) and *Nithya Yoga* (the relative position of the sun and moon).

The weekdays are named after the seven planets: Sun, Moon, Mercury, Venus, Mars, Jupiter, and Saturn. The ancient Indian astronomers have identified 27 stellar groups, almost evenly spaced along the ecliptic (the sun's path at equinox). These stars maintain their relative positions fixed in space while the planets shift their positions.

Each of the 27 constellations of stars (*Nakshatras*) is described by the apparent shape formed by the distribution of stars in the group. The moon completes a revolution around the earth in 27.3 days. However as the earth also moves simultaneously in its orbit, the period from new moon to new moon is about 29.5 days. The time interval during which the

---

Science in Astrology

---

moon appears to be aligned with a star group is considered as that *Nakshatra*. The period between new moons is called Lunar month. Some of the Arab communities follow the Lunar month and year. The Lunar months are named after the star at the Full Moon day of that month (e.g. *Aswin*, *Karthika*, *Marga* *Sirsha*, *Pausha* etc.).

A Solar day is calculated either from midnight to the next midnight or from sunrise to the next sunrise; the latter is generally followed in astrology. A solar year was originally taken to be 360 days. Hence, a circle representing one rotation was divided into 360 *Bhagas* (degrees). A solar day is divided into 60 *Nadikas* and each *Nadika* is divided into 60 *Vinadikas*. Alternatively, a solar day is taken to be of 12 *Rasis*. A *Rasi* consists of 2 *Horas* i.e. a solar day has a duration of 24 *Horas* (The term *Hora* was adopted by the Greeks and is now taken as an hour.)

A Solar day has six *Rasis* each for day and night. The Sun moves over a *Rasi* in approximately 30 days. As the orbit of the earth is elliptical with the Sun at a focus, the duration of the sun to traverse a *Rasi* varies. The month is known after the *Rasi* occupied by the sun. The 12 *Rasis* are named after the apparent shapes formed by the stars of the 12 stellar constellations (out of the 27 stars). They are Pisces (*Meenam* or Fish), Aries (*Medam* or Ram), Taurus (*Edavam* or Bull), Gemini (*Mithunam* or Twins), Cancer (*Karkatakam* or Crab), Leo (*Chingam* or Lion), Virgo (*Kanni* or Maiden), Libra (*Thulam* or Balance), Scorpio (*Vrischikam* or Scorpion), Sagittarius (*Dhanu* or Archer), Capricorn (*Makaram* or Sea goat) and Aquarius (*Kumbham* or Water man).

The Indian concepts in astrology seem to have also been adopted by the Greeks and the West.

Rasi Chakra

A *Rasi chakra* is a square with 12 minor square segments on its periphery. The 12 *Rasis* are marked clockwise with '*Meenam*' at the top left hand corner. It indicates the positions of the planets. The *Panchanga* gives the positions of the planets at the beginning of each month. It also gives the day and timing of changes of positions of

other planets during the month.

At the beginning of every month, the sun enters the *Rasi* of the month and the spatial *Rasi* appears on the horizon with the sunrise. The actual position of the sun in a *Rasi* depends on the date of the month. In the middle of a month, the sun will be at the mid-position of the *Rasi*.

The *Rasi* appearing on the eastern horizon at the time of birth of a child is called the '*Lagnam*'.

In addition to the 7 planets, Indian astrologers have included '*Rahu*' and '*Kethu*' (the nodular positions of shadows of the earth and moon) and '*Gulikan*', which is supposed to appear twice a day (day and night) depending on the week day.

The word *Rasi* has been coined out of the first letters of *Rahu* and *Sikhi* (*Kethu*).

A horoscope will have the positions of the planets, *Rahu*, *Kethu*, *Gulikan* and *Lagnam* marked in the respective *Rasis*.

Rahu and *Kethu* occupy diametrically opposite positions and they take 18 years to complete a cycle (anti-clockwise). All the other planets move in a clockwise direction. The sun takes one year to complete a cycle and so too do the planets Venus and Mercury. Mars takes about 540 days, Jupiter takes 12 years and Saturn takes 30 years.

When the planets are farthest from the earth, they are said to be in '*Uccham*' (highest or apogee) and their nearest positions are '*Neecham*' (perigee). The seventh position of '*Uccham*' is '*Neecham*' for a planet. The *Uccha Rasis* for the 7 planets are: *Meenam* for Venus, *Medam* for Sun, *Edavam* for Moon, *Karkatakam* for Jupiter, *Kanni* for Mercury, *Thulam* for Saturn and *Makaram* for Mars.

In the *Rasi chakra*, the planets have been assigned their own houses (*Swakshetras*). These are *Chingam* for Sun, *Karkatakam* for Moon, *Mithunam* and *Kanni* for Mercury, *Edavam* and *Thulam* for Venus, *Medam* and *Vrischikam* for Mars, *Meenam* and *Dhanu* for Jupiter and *Makaram* and *Kumbham* for Saturn.

The relationships among the planets are assumed

Science in Astrology

---

friendly, equal or opposing depending on their natures. The Moon, Mercury, Jupiter and Venus are said to be benevolent while the Sun, Mars, Saturn, *Rahu* and *Kethu* are considered evil planets.

For the Sun, Jupiter, Moon and Mars are considered friends, Mercury as an equal and all other planets as enemies. The moon has the Sun and Mercury as friends and all other planets as equals. Mars has Jupiter, the Sun and the Moon as friends, Saturn and Venus as equals and Mercury as an enemy. Mercury has the sun and Venus as friends, the Moon as an enemy and all other planets as equals. Jupiter has the Sun, the Moon and Mars as friends, Saturn as an equal and the others as enemies. Venus has Mercury and Saturn as friends, the Sun and Moon as enemies and other planets as equals. Saturn has Venus and Mercury as friends, Jupiter as an equal and the others as enemies.

A planet is most powerful when it is at its *Uccha Rasi* and least powerful when it is at its *Neecham*. In their own houses, the planets are moderately powerful. A planet at the house of its enemy is very powerful. A planet is also the owner (*Adhipa*) of its own *Rasi*.

Bhavas and planets

Rasis counted from *Lagna* are numbered as *Bhavas*. The first *Bhava* is the *Lagna Rasi* of the horoscope. The 12 *Bhavas* are believed to control and influence the following aspects given in their order: Body, Education, Brothers, Mother, Sons, Enemy, Marriage, Span of life, Fore-fathers, Employment, Gain and Losses respectively.

Similarly, the planets are also said to influence certain specific aspects as listed:

Sun (father), Moon (mother), Mars (health and brothers), Mercury (education and relatives), Jupiter (sons and wealth), Venus (wife), Saturn (span of life), *Rahu* and *Kethu* (grandparents). They are called '*Karaka*' planets.

In astrological predictions, the positions of the planets are assumed to have effects on the respective aspects according to their nature and strength and

relationship with other planets.

Dasas

The life span of a human being is assumed to be 120 years. This is distributed as *Dasas* as follows: *Kethu* (7 years), Venus (20 years), Sun (6 years), Moon (10 years), Mars (7 years), *Rahu* (18 years), Jupiter (16 years), Saturn (19 years) and Mercury (17 years). Each *Dasa* is further apportioned into periods over which the planets in the above order (starting with the Master of *Dasas*) are said to have special influence (*Apaharas*). *Dasas* depend on the star at birth.

Sphuta Kriya

To predict the effect of each planet it is necessary to estimate the exact position of each planet in their respective *Rasis*. This estimation is called *Sphuta Kriya*. A *Rasi* may be divided into 3 (*Drekkonams*), 9 (*Navamsakam*), 12 (*Dwadasamsakam*) or 30 (*Trimsamsakam*) and the positions of the planets may be calculated in these segments separately.

At the time of birth, the remaining period of the *Dasa* at birth is calculated in proportion of the *Nakshatra* period remaining to the duration of the *Nakshatra*.

The effect of planets may often be contradictory and a weighted, overall influence is difficult to be assessed. In these circumstances, astrological predictions are likely to be inaccurate and diverging.

Dr. V. Balakrishna Panicker is a Retd. Principal of NSS College of Engineering Palakkad and Retd. Director of Fluid Control Research Institute of India.

സഞ്ജയൻ

ആക്ഷേപഹാസ്യ സാമ്രാട്ടായിരുന്ന ശ്രീ. മാണിക്കോത്ത് രാമുണ്ണി നായരെ കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ പ്രദീപ് കുമാർ പുതുകുന്ന്...

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മലയാളികളെ ഏറ്റവുമധികം ചിരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചിരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചെറിയ ഒരു മഹാപ്രതിഭയായിരുന്നു സഞ്ജയൻ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ശ്രീ. മാണിക്കോത്ത് രാമുണ്ണി നായർ. ചുരുങ്ങിയ കാലഘട്ടത്തിനുള്ളിൽ അനേകം ലേഖനങ്ങൾ, കവിതകൾ എന്നിവ വഴി ഹാസ്യത്തിനു, പ്രത്യേകിച്ചും ആക്ഷേപഹാസ്യത്തിനു അദ്ദേഹം പുതിയ മാനങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു.

1903-ൽ തലശ്ശേരിയിലാണ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചത്. തന്റെ എട്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ അച്ഛൻ നഷ്ടപ്പെട്ട രാമുണ്ണി നായരെ വളർത്തിയെടുത്തത് അമ്മയാണ്. പഠിക്കുന്ന കാലത്തുതന്നെ അദ്ദേഹം ലേഖനങ്ങളും കവിതകളും എഴുതുമായിരുന്നു. മലയാളത്തിൽ മാത്രമല്ല ഇംഗ്ലീഷിലും, സംസ്കൃതത്തിലും അപാരമായ പാണ്ഡിത്യം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. 1935-നും 1942-നും ഇടയ്ക്ക് കോഴിക്കോട് കേന്ദ്രമാക്കി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന കാലത്താണ് അദ്ദേഹം തന്റെ സാഹിത്യജീവിതത്തിലെ വിലയേറിയ സംഭാവനകൾ നൽകിയത്. 'കേരളപത്രിക', 'സഞ്ജയൻ', 'വിശ്വരൂപം' എന്നീ മാസികകളുടെ പത്രാധിപരായി അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സമൂഹത്തിലെ തീന്മകൾക്കെതിരെ സഞ്ജയന്റെ തുലിക സന്ധിയില്ലാസമരമാണ് നടത്തിയിരുന്നത്. കോഴിക്കോടു് മുനിസിപ്പാലിറ്റിയായിരുന്നു പലപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്ശരങ്ങൾക്ക് ലക്ഷ്യമായിരുന്നത്. അവിടത്തെ റോഡുകളുടെ ശോചനീയാവസ്ഥ, കൊതുകുശല്യം തുടങ്ങി നിരവധി പ്രശ്നങ്ങൾ ചിരിയിലൂടെ സഞ്ജയൻ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കേരളത്തിൽ പുരോഗമനസാഹിത്യത്തിന്റെ പേരിൽ ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ പഴുതിനെല്ലാം ആട്ടിപ്പറ്റത്താക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ സഞ്ജയൻ തന്റെ ഭാഷയുടെയും നാടിന്റെയും പരമ്പരാഗത മൂല്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാൻ അക്ഷീണം പ്രവർത്തിച്ചു. ശബ്ദസുഖത്തിനു വേണ്ടി മാത്രം അർത്ഥമില്ലാത്ത കവിതകൾ സൃഷ്ടിച്ചു, പുരോഗമനവാദത്തിന്റെ പേരിൽ അവയെ വായനക്കാരുടെ തലയിൽ കെട്ടിവയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്ന പലരും സഞ്ജയന്റെ തുലികാശരങ്ങൾക്കുമുമ്പിൽ ചുളിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. സഞ്ജയന്റെ തന്നെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ 'തുഞ്ചന്റെ കവിതകളെ തുപ്പൽക്കുഴി എന്നാക്ഷേപിക്കുവാൻ നാവു പൊന്തിയ ധിക്കാരത്തിനും, അതു കേട്ട് കൈകൊട്ടിയാർക്കുവാൻ ലജ്ജയില്ലാതിരുന്ന ബുദ്ധിശൂന്യതയ്ക്കും...' എതിരായി അദ്ദേഹം നിരന്തരം പോരാടി.

രാവണായനം എഴുതി രാമനെ പൂച്ഛിക്കുകയും രാവണനു ദിവ്യത്വം കല്പിക്കുകയും ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ച വങ്കന്മാരോടു് സഞ്ജയൻ സന്ധിയില്ലാസമരം നടത്തി. അതു കൊണ്ട് ആരെങ്കിലും മുഷിഞ്ഞാൽ അലക്കാൻ 'ഒരു നുള്ളു സോഡാപ്പൊടിയോ ഒരു കഷണം സോപ്പോ സഞ്ജയൻ സല്ലെപ്പെയ്യുകയില്ലെന്നും' പറഞ്ഞു.

അക്കാലത്ത് പൊട്ടിമുളച്ചുവന്ന വിഷാദാത്മക കവിതകളെയും അദ്ദേഹം വെറുതെ വിട്ടില്ല. വായനക്കാരെ ചിരിപ്പിച്ചാൽ സദാ ശ്രമിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിനു വിഷാദാത്മക കവിതകളുടെ 'മോങ്ങൽ' തീരെ സഹിക്കുമായിരുന്നില്ല. തന്റെ പട്ടിക്കു 'വിഷു' എന്ന് പേരിട്ടത് മേടമാസത്തിലെ വിഷുവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ലെന്നും, പട്ടി ചില വിഷാദാത്മക കവിതകളെ അസഹ്യമായി മോങ്ങാൻ തുടങ്ങിയതു കൊണ്ടാണെന്നും 'സന്ദർശന റിപ്പോർട്ട്' എന്ന ലേഖനത്തിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ജപ്പാനിൽ സ്ത്രീകളെ നല്ല ഭാര്യമാരാക്കാൻ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കോളേജ് തുടങ്ങിയെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ സഞ്ജയന്റെ ഭാവന പുരുഷന്മാരെ നല്ല ഭർത്താക്കന്മാരാക്കാൻവേണ്ടി ചങ്ങലാവരങ്ങളിൽ ബി.എം. കോളേജ് സൃഷ്ടിച്ചു. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നിരവധി കഥകൾ വായനക്കാരെ കുടുകുടെ ചിരിപ്പിക്കുന്നവയാണ്.

താൻ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന മൂല്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി മുഖം നോക്കാതെ എഴുതുകയും പ്രവർത്തിയ്ക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ട് സഞ്ജയൻ അനവധി ശത്രുക്കളെയും സമ്പാദിച്ചു. എന്നാൽ താൻ വിമർശിച്ചിരുന്നവരോടു് അദ്ദേഹം വ്യക്തിപരമായി ഒരു വിദ്വേഷവും പുലർത്തിയില്ല. പരിഹാസമാകുന്ന പനിനീർച്ചെടിയിൽ ചിരിയാണ് പുവെന്നും ശകാരം മുളുളാണെന്നും അദ്ദേഹം ഉറച്ചു വിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

മലയാളികളെ ഇത്രയധികം ചിരിപ്പിച്ച ശ്രീ. രാമുണ്ണിനായരുടെ സ്വകാര്യജീവിതം ദുഃഖപൂർണ്ണമായിരുന്നു. എട്ടാം വയസ്സിൽ അച്ഛൻ മരിച്ചതിനു പുറമെ 27-ാം വയസ്സിൽ പത്നിയേയും 36-ാം വയസ്സിൽ ഏകപുത്രനെയും നഷ്ടപ്പെട്ടു. 1943 സെപ്റ്റംബർ 13-നു 40-ാം വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു.

(സഞ്ജയന്റെ ലേഖനങ്ങളുടെ സമ്പൂർണ്ണസമാഹാരം 'മാതൃഭൂമി' പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്)

AN AUDIENCE WITH PADMINI

- Jayashree Panikker reports

Padmini Ramachandran is not only an exceptionally gifted dancer with remarkable choreographic skills, she is also recognised in India and all over the world as a very talented and successful actress. She is known for her creativity, intensity and elegance. She also inspires all those around her with her ingenuity, patience and her boundless energy. KALA members had the rare opportunity of rubbing shoulders with her during a reception hosted in her honour on 16th September 2001. She captivated the entire audience with her quick-wit replies to questions asked by the audience, her friendly talk about her past and present activities and her impromptu singing and display of dance "mudras". It was quite apparent that in spite of all the glamour and glitter, she is a very simple person, who wants to reach out to us - through the media of dance and cinema.

Life and career

Padmini was born on 13th of December 1932 to late Smt. Saraswati Amma and late Sri Thangappan Pillai. She is the only surviving member of the famous trio of sisters – Lalitha, Padmini and Ragini. Padmini was married to the late Dr. Ramachandran Nambiar from Telliserry, Kerala.

Padmini started learning dance at the age of four. She had her Arangettam at the age of ten. Her very first Malayalam film debut was in 'Prasanna', which was released in 1947. She also took part as Narada in 'Paarijathapushpaapaharam' followed by 'Adhyapika', 'Ummini Thanga' and 'Kumaarasambhavam'. She has altogether acted in thirteen Malayalam films. She also won the Best Actress National Award for her role in 'Adhyapika'.

Padmini made her first appearance in Tamil films in the film 'Marumakal' in 1950. She has acted in two hundred and fifty films, sixty of them were with the great actor Sri Sivaji Ganesan. Her other co-stars, among many, were Sri M.G.R. and Sri Gemini Ganesan.

Padmini's debut in Hindi films was in late Uday Shankar's 'Kalpana' and went on to pair with the likes of Ashok Kumar, Dev Anand, Raj Kapoor etc. Her hit films include 'Raaj Tilak', 'Amar Deep', 'Vaasna', 'Kaajal', 'Mahabharath', 'Jis Desh main Ganga Behti Hai', 'Mera Naam Joker'.

On humanitarian grounds, Padmini has contributed to a long list of charitable causes.

She is a dancer of international fame who has received several awards including the Kalaimamani Award from the Tamil Nadu government. Even the erstwhile Soviet Union released a postal stamp – a rare honour for an Indian dancer – she is truly the proud daughter of Kerala. Padmini was also conferred the title of 'ULAGANATYA PEROLI' meaning 'World's Torch Bearer' by late Sir C.P. Ramaswamy Iyer, the former Divan of Travancore.

Padmini is the founder director of 'Padmini School of Fine Arts' in New Jersey. This is a platform promoting Indian classical dance and music, primarily amongst the younger generation. Padmini is indeed a cultural ambassador spreading Indian Culture and traditions to different parts of the world.

When asked by a little girl at a function held in her honour elsewhere, as to why she chose to dance, Padmini replied – "I love dance, breathe dance and live for dance". This truly explains in a nutshell, who this amazing lady is. We were extremely lucky to have her in our midst.

Review of the year

We are living through unusually tense times. First year of the 21st century has already witnessed terrible events! Omens are scaring. Times are uncertain. We have to carry on regardless with our normal activities, with as much normality as possible and so we gather around to have our Annual Day with the same spirit with which we have started out five years ago.

Our task at the moment is to give account of what we as an organisation has been busy doing over the last one year; as is the tradition established in the last few years, the review actually starts with a brief description of the last annual day celebrations.

Fourth Annual Day Celebrations

Shri P.K. Vasudevan Nair, former Chief Minister of Kerala kindly graced our Annual Day as chief guest, accompanied by his wife Smt. Lakshmikutty Amma. Shri Vasudevan Nair brought to us some insight into the contemporary party-politics in Kerala, as he could recount his personal experience during his long eventful political career. On the cultural front, we had a variety of items to entertain the audience: Bharatha Natyam, instrumental music, Mohiniyattam, Opna, Skit, Gana Mela, and disco. We were able to present an impressive musical "Onam", greatly enjoyed by the audience. This dance drama was presented entirely by the Kala Youth, with very little persuasion from the parents, and it enabled the audience to reminiscence the bygone era of Maveli, while drawing their attention to the contrasting realities of modern Onam, of poverty, hunger, strikes, the youth and the old drawn into the miasma of drug and alcohol. What an audio-visual display depicting the journey made by Onam from the days of Maveli to the modern Kerala, through the inimitable narration of the famous Kuravan and Kurathi! All these followed by a sumptuous feast! It almost seemed that the programmes staged by Kala could equal to that of any other matured cultural organisation, which is a tribute to the enthusiasm and talents of the Kala Youth and all those participated in making the day truly memorable, and it echoed Kala's objectives through and through.

Fifth Annual General Meeting: In March our Fifth AGM was also a great day for those who could make it to the meeting, as it allowed the members to interact more. Though GM by nature is an occasion to look at the serious organisational issues, than to stage cultural programme on an elaborate scale, the participants were not disappointed on the entertainment front too. Our membership now currently stands at 58.

Summer outing. It is always a bit difficult to choose an outing site balancing the scenic beauty, agreeable weather and travel distance, from different points of England from where our Members are expected to start their journey and get back. This year we chose to visit the Cotswolds. Though the weather during the preceding days gave us reason to be apprehensive, it was not too bad on the day, as it was at least dry for most of the day. As always, the enjoyable company of friends and Kala family, variety food, complemented the refreshing and expansive environment. The summer outing was a rewarding experience for those who were enterprising enough to rise upto the challenge. What more one expects from a group outing on a damp summer day! Better than confined to the four walls on any count!

Garden Party - for all those who could not join the Summer Outing to the Cotswolds there was a marvelous occasion to meet and greet the Kala Members by joining the President's Garden Party the following week. The weather was excellent thanks to the prayers to Him who has control over such matters. As always where there is warm hospitality and open doors the party is great. Distance or adverse weather hardly deters the like-minded. What is more pertinent was that we all had a spiritual attitude - the more the merrier. The lawns of Linden Lea and the golf course far beyond echoed with Malayalam, Tamil and Hindi songs, well sung by a gifted few and listened by many throbbing hearts. Young Kala members were adventurous too - they participated in eating competition - of various sorts, but we avoided all adverse consequences by strict control, and every one won some presents! With all such good and enjoyable gatherings, the "good-byes" stretch well into the night or early hours of the following morning.

Mini meeting: Famous Malayalam Poet Prof. O. N.V. Kurup had kindly graced our Mini Meeting this year, and shared his experience as a poet and teacher. As expected, we had a full-house to listen this great writer and poet. You can read the special feature we commissioned on ONV's life and times in the spring 2001 issue of The Palmleaf.

Reception for Smt. Padmini Ramachandran: This year we had as an unexpected bonus in the form of an occasion to host a reception to famous Malayalam film star Smt. Padmini, when she visited London from New York in September. Smt. Padmini spoke to us about her memories and experience during her acting career, which she started at a tender age, and about the Bharatha Natyam school she successfully runs in New York currently.

On this occasion we were also able to arrange for a special appearance by Mr. K.M. Raju and Smt. Latha Raju, the famous Malayalam play-back singers from Chennai, who happen to visit England on their professional mission. They were kind to entertain us with their melodious singing of popular old Malayalam cine-songs.

We in Kala have been extremely fortunate that in a short period, we have had the good fortune of some of the very best gracing our platform, viz. in the previous years Poet and Professor Madhusoodanan Nair, Professor Vishnu Namboodiri, Professor and Author Chemmanur Chacko, Former Chief Minister Shri P. K. Vasudevan Nair and this year Prof. O.N.V. Kurup and Smt. Padmini. We hope this good fortune will continue for Kala, as more and more of those gifted in the area of art and culture will continue to grace our gathering and share with us their insights and experience in the sphere of art and culture for the benefit of our Young members.

Charitable activities: Apart from sticking to our routine activities, Kala has raised funds for Gujarat Earthquake Fund, which we have contributed through the relief funds of Mathrubhumi, DEC and Seva International. There has been publication of this through Mathrubhumi and Kala News as well as on our own website.

Sahitya Malsaram: Kala has organised in August a "Sahitya Malsaram" with help from Indian Youth Association at Calicut to promote emerging young talents in Kerala. The winners of this competition will be announced in the second week of December at a function to be held in Kozhikode, Kerala. Winning entries will be published in the future issues of Palm Leaf.

Kala Sounds: To provide Sound for our inhouse functions, some enterprising members have come forward and started Kala Sounds through their own private contribution, to Kala functions. Though this is a private venture, the objective is to support Kala's functions in an economical way. We wish this venture all success.

Palm Leaf: The proof is in the pudding, as they say. There is hardly any need to write about a publication which is in front of you. It will be satisfying for you all to know that "The Hindu" (English daily) ran a complimentary article on this magazine, which you will agree is a creditable endorsement.

Website: The progress of our Association can also be seen through the development of our Website, and we are trying to keep up with the technology to keep us in the net.

Kala Library: We have been able to purchase a collection about 400 odd Malayalam books from the British Library during their stock-clearance. This collection will be the beginning of a Kala Library. Though organising a proper library will be a challenge, like other activities we hope Kala will be able to come up with a suitable solution.

Kala News As in the past Kala News continues to act the channel of communication between the Executive Committee and the Members, and apparently this is the only effective medium at present.

Though a review is never meant to delve into future, as citizens living through troubled times, our thoughts also stray into reflecting on the current state of the world, and we pray for peace.

An afternoon in the company of Padmini

On September 15th KALA organized a reception for Padmini Ramachandran, the renowned classical dancer and well-known film star of South Indian movies. This star of yesteryears and the only surviving member of the 'Travancore Sisters', continues to promote the richness of South Indian dance forms - especially Bharata Natyam. Her love and dedication to this art was evident on the occasion by the manner in which she mimed to the tunes of reminiscent songs with dextrous hand movements and expressions. It is this love and dedication to dance that also launched her film career. She spoke about the various stages of her career and her involvement with current projects devoted to dance and its promotion. It was an afternoon that transported many in the audience to a time when actors of an altogether different genre dominated films. They were the giants of the film world, Padmini being one among them, whose histrionic talents have left indelible marks on our minds.

A day in the Cotswold

Once the outbreak of foot and mouth disease among the livestock was under control and areas of the countryside were gradually reopened to nature lovers, KALAites headed for a day to the lovely Cotswold countryside. The trip to the Keynes Country Park, which took place on 14th July, was meticulously organized by Dr Ravi and Prabha Sekhar. The 14 family groups that convened for the day explored the countryside and sandy banks around the two lakes that form part of the Country Park. A barbecue lunch followed by singsong sessions and a lively game of cricket made an altogether fun day out.

KALA youngsters come out with flying colours!

After a gruelling period of preparation and taking examinations this summer, the coming of success is as sweet as nectar. The young members of KALA, who sat their GCSEs and A-level examinations during May-June 2001, have come out with flying colours. We congratulate Anju, Bhavana, Gina, Prasanth, Sangeetha and the

others (who have been too modest to let us know) on their achievements and wish them the best for the future.

KALA grows in strength

KALA has extended its membership by five more families this year. This takes the membership count to 58 families. We extend a hearty welcome to the newcomers and look forward to their contributions in the next edition of the Palmleaf and KALA as a whole!

The youngest member!

In addition to the new families that have recently joined KALA, we have the youngest member join us from the Raghavan household. Sudha and Raghu became the proud parents of a second son, Anand, this June. Congratulations to both of them and to Vivek who looks forward to many hours of 'brotherly' fun.

A Library for KALA

If you are an avid reader of Malayalam literature and have difficulty in finding enough books to appease you, then you will not have to look any further. KALA has acquired around 400 Malayalam books relating to language, text and course books for undergraduates and other categories from the British Library. This resource together with any contributions of both fiction and non-fiction Malayalam books will go to provide the beginning of a KALA library. The exact nature of such a library and its *modus operandi* are still under review. So, watch this space!

Summer garden party

With summer comes the prospect of outdoor events. However, there is no event that can outdo the summer garden party that is organized by Drs Sukumaran Nair and Sethulakshmi at their residence. The party this year was on 21st of July. It was in a style of its own with an unending supply of good food and the 'desi' version of the BBQ with hot 'dosas' cooked outdoors on frying pans. The build-up to the next meal of the day was through tug-of war competitions between the different age groups and the exertions on the vocal chords of the many tal-

ented singers. The children enjoyed it and so too the adults. The weather was kind too (I believe, numerous prayers had been said on this account!).

Charity Fund-raising for Gujarat's earthquake victims

KALA's members have also been busy with activities to help the victims of the earthquake that shook and crippled the Indian State of Gujarat. KALA managed to raise approximately £3600 by organizing collections among its members and their friends. The money was disbursed through three charitable organizations with £1507.00 given to the Mathrubhoomi Gujarat Fund, Kerala, £1623.80 to SEWA International (Gujarat), U. K and £500.00 to DEC (Red cross group) Gujarat Appeal, U.K.

Drs. Manoj Kumar and Remani also organized a fund-raising garden party at their home in Yorkshire. Their neighbours, Mr & Mrs. Beevers, aided them in this endeavour, which included a mixture of English and Indian cuisine. It proved to be a very successful event with nearly 300 people attending. The event helped to raise over £1100. The funds have been donated through SENSE International to aid the Gujarat relief efforts. It is without doubt that people have been incredibly generous and it is this attitude that has contributed to the success of the event. It also confirms the fact that in these uncertain times, both Indian and local cultures can live and blend harmoniously when working towards a common cause.

A 'Nadikar Thilakam' in the making?

Congratulations to Praveen Gopinath who won the Honours Award for Grade V in the recently held London Academy of Music, Drama & Art (LAMDA) examinations. He won this award after being promoted by his teachers to Grade V directly from Grade I.

Haridas wins Kerala Kala Kendram award

Kerala Kala Kendram Global Tourism Award 2001 has been awarded to Haridas in recognition to his work done towards promoting tourism in Kerala. Haridas has set up a number of restaurants in and around London which obviously helps in promoting Kerala food and culture. He has also sponsored various Kerala festivals in U.K. promoting arts, culture and food.

KALA takes on the gentleman's game

The year also saw the all-encompassing game of cricket waving its magic wand over KALA. A first when large numbers of KALA members including several new faces got together to play and cheer a game of cricket in late August. This was due to the relentless efforts of Preethi Gopinath and her family who carefully organized the entire event. The match was played between an all-adults team captained by Dr Gopinath and a team of youngsters ably led by Praveen Gopinath. The venue was the famous Epping Cricket grounds (cited in the Guinness World Book of Records). The younger team demonstrated that neither age nor the weather is a criterion to playing 'good' cricket. They bagged the rolling cup set up by KALA for a yearly confrontation and young Nathan was declared 'the man of the match'. The physical exertions of the day were rounded off with an enjoyable meal at the Gopinath residence.

S " n p a h | z w [V q . . .

ഡോ. പി.കെ. സുകുമാരൻ നായരുമായി ഒരു മുഖാമുഖം

ദേശാടനപ്പക്ഷികളെപ്പാലെ
ജന്മദേശസ്ഥിതികൾ മനസ്സിൽപേറി നടക്കുന്ന

ബ്രിട്ടീഷ് മലയാളികളുടെ ചെറുസമൂഹം...
ഇങ്ങിവിടെ ശിശിരത്തിൽ മഞ്ഞുപെയ്യുമ്പോഴും
ഉത്സവപ്പറമ്പിലെ വർണ്ണങ്ങളും ഏഴിലംപാലപ്പുറമണവും

പ്രജ്ഞയിൽ ജലിച്ചുനിൽക്കുന്ന ഒരു തലമുറയുടെ ആത്മസ്വപ്നങ്ങൾ...
കേരളസംസ്കാരത്തിന്റെ തുവപ്പുകൾ വിടരാത്ത ഈ തണുത്ത താഴ്വരകളിലെ

മേച്ചിൽപ്പുറങ്ങളിൽ വളരുന്ന ഒരു ഇളംതലമുറ...
അവരുടെ മനസ്സിലെ മൺചെറാതുകളിലേയ്ക്ക്
സാംസ്കാരികപൈതൃകത്തിന്റെ അഗ്നി പകർന്നു കൊടുക്കാനുള്ള

ആഗ്രഹവുമായി പിറന്നൊരു പ്രസ്ഥാനം...
ആ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി
ജന്മനിയോഗംപോലെ രാവു പകലും പണിയെടുക്കുന്ന

ഒരു കലാസന്നേഹിയുമായി ഇത്തിരി നേരം...

തയ്യാറാക്കിയത് എസ്.പി. പരവൂർ

‘ലിൻഡൻ ലീ’യുടെ ഡോർബെല്ലിൽ വിരൽ അമർത്തുമ്പോൾ തന്നെ ഉള്ളിൽ നിന്നും കുറെ കുട്ടികളുടെ ശബ്ദങ്ങൾ കേട്ടുതുടങ്ങിയിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ വാതിൽ തുറന്നത് ഡോ. സുകുമാരൻ നായരാണ്. തലയിലേയ്ക്ക് പടർന്നു കയറിക്കഴിഞ്ഞ നെറ്റിയിൽ ഇടംകൈകൊണ്ട് മുകളിലേയ്ക്ക് തടവിക്കൊണ്ട് അകത്തേയ്ക്ക് ക്ഷണിച്ചു. സ്വീകരണമുറിയിലേയ്ക്ക് എത്തിനോക്കിയപ്പോഴാണ് നേരത്തേ കേട്ട ശബ്ദത്തിന്റെ കാരണം മനസ്സിലായത്. ഇരുപത്തഞ്ചോളം കുട്ടികൾ തറയിൽ നിശ്ചലരായിക്കിടന്ന് ഒരു യുദ്ധക്കളത്തിന്റെ രംഗം അഭിനയിക്കുകയാണ്. മുറിയുടെ ഒരു വശത്തായി സേതുമാധവൻ ഒരു ഗാനം പാടിക്കേൾപ്പിച്ച് ഈണമിട്ട്, നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നു. അതേസമയം സേതുവിന്റെ ഭാര്യ അനിത കുട്ടികളുടെ അടുത്ത ചലനങ്ങൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തുകയാണ്. സേതുവും കുടുംബവും മുന്നൂറുമെൽ യാത്ര ചെയ്താണ് കലയുടെ പ്രോഗ്രാമിനായി കുട്ടികളെ പരിശീലിപ്പിക്കാൻ എത്തിയതെന്നു മനസ്സിലായി. പാടുന്ന മുഖങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇരുനൂറുമെൽ യാത്ര ചെയ്തെത്തിയ രഘുവും ഭാര്യ സുധയും. ഇത്രയും ദൂരത്തു നിന്നും ഇതിലൊക്കെ പങ്കുചേരാൻ വരണമെങ്കിൽ ഇവരൊക്കെ ഇതിൽ സംതൃപ്തി കണ്ടെത്തുന്നുണ്ടാവണം. മുറിയിൽനിന്നും പുറത്തു കടന്നു മുറ്റത്തേയ്ക്കിറങ്ങി. അപ്പോഴാണ് ഒരു സമൂഹഗാനത്തിന്റെ വരികൾ മുറ്റത്തിന്റെ അങ്ങയറ്റത്തുള്ള ഔട്ട്ഹൗസിൽനിന്നും ഒഴുകിവരുന്നത് ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടത്. സ്ത്രീകൾ

കുറച്ചുപേർ അതിനകത്ത് പാട്ടുപാടി ഈണം ശരിപ്പെടുത്തുകയാണത്രെ! ഇതൊക്കെ കണ്ടിട്ട് ഒരു ചെറു കലാമണ്ഡലത്തിന്റെ ലക്ഷണമുണ്ടല്ലോ എന്ന കമന്റിനു സുകുമാരൻനായരുടെ പ്രതികരണം ഒരു ചെറുചിരി മാത്രം. വളച്ചുകെട്ടലില്ലാത്ത പ്രകൃതം. സംസാരം കേട്ടാലറിയാം ഈ തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറുകാരന്റെ മനസ്സ് ഇപ്പോഴും ആറായിരം നാഴികയ്ക്കപ്പുറമുള്ള ജനിച്ചുവളർന്ന ഗ്രാമത്തിലാണെന്ന്. ഊണിലും ഉറക്കത്തിലും കലയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഒരു തപസ്യയായി കൊണ്ടു നടക്കുന്ന ഇദ്ദേഹത്തിന് പത്മനാഭപുരത്തിനടുത്തുള്ള കുലശേഖരമെന്ന സ്വന്തം ഗ്രാമം ഒരു ഹരവും ആവേശവുമാണ്. ആ പ്രദേശം ജന്മം കൊടുത്ത തിരുവിതാംകൂർ സുകുമാരൻ നായർ, കമുകറ പുരുഷോത്തമൻ എന്നീ കലാകാരന്മാരുള്ള കുടുംബബന്ധങ്ങളും സംസാരത്തിൽ കടന്നു വന്നു. അതൊക്കെ മണ്ണിന്റെ ഗുണമാണെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം.

തിരുവനന്തപുരം മെഡിക്കൽകോളേജിലെ 1966 ബാച്ചിലാണ് പഠിച്ചത്. ഇന്നും പഴയ കുട്ടുകാരുമായി അടുത്ത ബന്ധം പുലർത്തുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ബ്രിട്ടനിലെ തിരുവനന്തപുരം മെഡിക്കൽകോളേജ് അസോസിയേഷന്റെ പ്രസിഡന്റാണ്. തിരുവനന്തപുരം മെഡിക്കൽകോളേജ് ഗോൾഡൻ ജൂബിലി റിസർച്ച് സെന്ററിനായുള്ള അന്തർദ്ദേശീയസമിതിയിലെ ബ്രിട്ടനിൽനിന്നുള്ള പ്രതിനിധിയാണ്.

S " n p a h | z w [V q . . .

കേരളത്തിലും ബ്രിട്ടനിലും മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലുമായി വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന ശക്തമായ ഒരു സുഹൃദ്‌വലയത്തിന്റെ ഉടമയാണ് ഇദ്ദേഹം. ലണ്ടനിലെത്തുന്ന ഒരു സുഹൃത്തും 'ലിൻഡൻ ലീ' സന്ദർശിക്കാതെ മടങ്ങാറില്ല. കലാസാംസ്കാരികരംഗത്തുള്ള ഒട്ടുവളരെപ്പേർ കേരളത്തിൽ സുഹൃത്തുക്കളായുണ്ട്. കവികളായ വി. മധുസൂദനനായരും ചെമ്മനംചാക്കോയും വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പൂതിരി തുടങ്ങിയവരുമായി അടുത്തബന്ധം പുലർത്താറുണ്ട്.

മെഡിക്കൽകോളേജിൽവെച്ച് ജൂനിയർ ആയിരുന്ന സേതുലക്ഷ്മിയാണ് ഭാര്യ. രണ്ടുപേരും ഒരിടത്താണ് പ്രാക്ടീസ്, സറേയിലെ ഫ്രിംലി പാർക്ക് ഹോസ്പിറ്റലിൽ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്പെഷ്യലൈസേഷൻ പീഡിയാട്രിക്സും ഭാര്യയുടെത് ഓബ്സ്റ്റെട്രിക്സും. സുകുമാരൻ നായരുടെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും പ്രോത്സാഹനവും പിന്തുണയും നൽകുന്ന വ്യക്തിയാണ് ഭാര്യയെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളിൽനിന്ന് മനസ്സിലായി. വീട്ടിനുള്ളിലും ഔട്ട്‌ഹൗസിലും ഉണ്ടായിരുന്ന ഓരോരുത്തരുടെയും കാര്യങ്ങളിൽ അനായാസേന ശ്രദ്ധവയ്ക്കാനുള്ള കഴിവ് സൗമ്യപ്രകൃതിക്കായിരുന്ന ഈ ആതിഥേയയ്ക്കുണ്ട്.

രണ്ടു മക്കൾ. നവീനും ഹേമയും. രണ്ടുപേരും കലയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാറുണ്ട്. മാനേജ്മെന്റ് കൺസൾട്ടന്റായ നവീൻ കലയിൽക്കൂടി നേടിയ സുഹൃദ്‌ബന്ധങ്ങൾ നിലനിറുത്തുന്നതിന് ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. മെഡിക്കൽവിദ്യാർത്ഥിനിയായ ഹേമയ്ക്ക് പെയിന്റിംഗിലും സംഗീതത്തിലും നൃത്തത്തിലും നല്ല വാസനയുണ്ട്.

സംസാരിച്ചിരുന്ന് സമയം പോയതറിഞ്ഞില്ല. അടുക്കളയിൽനിന്നും നാടൻവിഭവങ്ങളുടെ മണം. എല്ലാവർക്കുമൊപ്പം ചേർന്നു ഊണുകഴിയുകയോ മനസ്സിലോർത്തത് കുടുംബങ്ങളുടെ ഈ സഹകരണം മൂലം കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പ്രയോജനങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്. അവർക്ക് കളിക്കാൻ കൂട്ടുകാരും തളരുമ്പോൾ വിഭവസമൃദ്ധമായ സദ്യയും കിട്ടുന്ന, പല ഗൃഹങ്ങളിലായുള്ള ഇത്തരം ഒത്തുചേരലുകളിൽ പങ്കെടുക്കാൻ വർഷത്തിൽ പത്തല്ല അമ്പതുതവണയായാലും കുട്ടികൾക്ക് ആവേശം തന്നെ. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് പരസ്പരം കണ്ടിട്ടുപോലുമില്ലാത്ത ഇവരുടെ ഈ ഉത്സാഹം കണ്ടപ്പോൾ തോന്നിയത് സുകുമാരൻനായർക്കും മറ്റെല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും അഭിമാനിക്കാവുന്ന കുറെ നേട്ടങ്ങൾ ആദ്യത്തെ അഞ്ചുവർഷംകൊണ്ട് കൈവരിക്കാൻ കലയ്ക്ക് സാധിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നാണ്.

മുഖാമുഖം

പാംലീഫ്: കലയ്ക്ക് രൂപം കൊടുക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്ന ലക്ഷ്യം എന്തായിരുന്നു?

സുകുമാരൻ: ബ്രിട്ടനിൽ സ്ഥിരതാമസമാക്കിയിട്ടും കേരളത്തിന്റെ കലാസാംസ്കാരികപൈതൃകം കൈവിട്ടുപോകരുതെന്നു താത്പര്യമുള്ള കുറെ കുടുംബങ്ങളിൽ നിന്നാണ് കലയുടെ തുടക്കം. സമാനചിന്താഗതിയുള്ള കുടുംബങ്ങളുടെ കെട്ടുറപ്പുള്ള ഒരു ശൃംഖലയായി അതിനെ വളർത്തിയെടുക്കണമെന്നും അടുത്ത തലമുറയ്ക്ക് അവരുടെ സംസ്കാരത്തിന്റെ തായ്‌വേരുമായുള്ള ബന്ധം നിലനിറുത്താനുള്ള ഒരു ഉപാധിയായി അതിനെ വികസിപ്പിച്ചെടുക്കണമെന്നും ആയിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ പ്രധാനലക്ഷ്യങ്ങൾ. നാടിനും സമൂഹത്തിനും വേണ്ടി സ്വയംകഴിയുന്നത് ചെയ്യണമെന്ന ആഗ്രഹവും, കുട്ടികൾ ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ അവരുടെ വേരുകളെക്കുറിച്ച് ബോധവത്കരിക്കണമെന്ന ആത്മവിശ്വാസവും ഒക്കെ ആണ് കലയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മുൻകയ്യെടുക്കാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

പാംലീഫ്: ആദ്യത്തെ അഞ്ചുവർഷങ്ങൾ കൊണ്ട് ഈ ലക്ഷ്യങ്ങൾ കൈവരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?

സുകുമാരൻ: ഒരു നല്ല അടിത്തറ പാകാൻ തീർച്ചയായും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നല്ല നിലവാരമുള്ള പ്രവർത്തനം നടത്തുന്ന ഒരു സംഘടന എന്ന നിലയിലാണ് തുടക്കം മുതൽ കല പ്രവർത്തിച്ചത്. അംഗങ്ങളുടെയിടയിൽനിന്നും പുറത്തുനിന്നും ഉള്ള മുതിർന്നവർക്കും കുട്ടികൾക്കും അവരുടെ ജന്മസിദ്ധമായ കഴിവുകൾ വളർത്തിയെടുക്കാനുള്ള പല അരങ്ങുകളും എല്ലാ വർഷവും ഒരുക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

പാംലീഫ് മാഗസിൻ തുടങ്ങിയത് ഒരു നേട്ടമാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല. അംഗങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നുതന്നെ നല്ല നിലവാരത്തിൽ എഴുതാൻ കഴിവുള്ള കുറെപ്പേരെ കണ്ടെത്താനും പ്രോത്സാഹനം നൽകാനും നമുക്കു കഴിഞ്ഞു. ഏറ്റവും സന്തോഷം തരുന്നത് കേരളത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രോത്സാഹനമാണ്. ഒഎൻവി, സുഗതകുമാരി, വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പൂതിരി, വി. മധുസൂദനനായർ, വി.കെ.എൻ, മാധവിക്കുട്ടി, ചെമ്മനം ചാക്കോ എന്നിവരടക്കമുള്ള ഒട്ടുവളരെപ്പേർ മാഗസിനുവേണ്ടി അകമഴിഞ്ഞു സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരം ചില കാര്യങ്ങളിൽ പ്രതീക്ഷിച്ചതിലും ഒട്ടുവളരെ മുന്നോട്ടു പോകാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഈ വർഷം അഞ്ഞൂറോളം മലയാള പുസ്തകങ്ങളുമായി അംഗങ്ങൾക്കായി ഒരു ലൈബ്രറി തുടങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നത് മറ്റൊരു നേട്ടമാണ്.

S " n p a h | z w [V q . . .

ഇതിലേയ്ക്കായി പ്രശസ്ത റിസർച്ച് ലൈബ്രറിയായ ലണ്ടനിലെ ബ്രിട്ടീഷ് ലൈബ്രറി ഈ രാജ്യത്തെ പ്രമുഖ മലയാളിസംഘടനയെന്ന നിലയിൽ കലയെ കണ്ടെത്തുകയും സഹായിക്കുകയും ഉണ്ടായി.

പാലീഫ്: മറ്റു സംഘടനകളിൽനിന്നും കലയ്ക്കുള്ള വ്യത്യാസം എന്താണ്?

സുകുമാരൻ: സ്കോട്ട്ലാന്റ് മുതൽ കോൺവാൾ വരെ ചിതറിയിരിക്കുന്ന കുടുംബങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള പരസ്പരസഹകരണവും, ഈ ചിന്താഗതി കുട്ടികളുടെ തലമുറയിലേയ്ക്ക് ക്രമേണ വ്യാപിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് അവരുടെതായ ഒരു സുഹൃദ്വലയം രൂപമെടുത്തതും കലയുടെ പ്രത്യേകതകളാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഇന്നിവിടെ പരിശീലനം നടത്തുന്ന ഈ കുട്ടികൾ വളരെ ദൂരത്തുവരെ താമസിക്കുന്ന ഇരുപത്തഞ്ചോളം കുടുംബങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളവരാണ്. കഴിഞ്ഞ നാലഞ്ചുവർഷങ്ങളായി അവർ പരസ്പര സുഹൃത്തുക്കളുമാണ്. ഈ കൊച്ചുകുട്ടികൾ മിക്കവരും ഈ വാരാന്തം ഈ വീട്ടിൽ താമസിച്ച് ഒരു തറവാട്ടിലെ അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുന്നത് ഞങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും ഒട്ടേറെ സന്തോഷമുണ്ടാക്കുന്ന കാര്യമാണ്. അടുക്കളയിലേയ്ക്കൊന്നു പോയി നോക്കൂ, സേതുലക്ഷ്മിയോടൊപ്പം എത്ര അമ്മമാരാണ് ഒരു തറവാട്ടിലെ അടുക്കളയിലെപ്പോലെ ഓരോന്നും തയ്യാറാവുന്നതെന്ന്! കുടുംബങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ഒറ്റക്കെട്ടായി പ്രവർത്തിക്കുകയെന്നത് കലയുടെ ആദ്യം മുതൽക്കേയുള്ള ലക്ഷ്യമായിരുന്നു.

പാലീഫ്: മറ്റു സംഘടനകളിൽ നിന്നും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു മോഡലിലാണ് കല പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു...

സുകുമാരൻ: ഈ മോഡൽ അല്പം വിഭിന്നമായിരിക്കാം. ഒരു കാര്യം ഉറപ്പാണ്, പുതുമയുള്ള ആശയങ്ങളും വ്യത്യസ്തമായ കഴിവുകളും കലാബോധവും സംഘടനാപാടവവും ഉള്ള ഒരു കുട്ടി അംഗങ്ങളാണ് കലയിൽ ഉള്ളത്. അവരുടെയെല്ലാം ആത്മാർത്ഥതയും അദ്ധ്വാനഫലവുമാണ് കലയുടെ കൈമുതൽ.

പാലീഫ്: കല elitist ആണെന്നൊരു തോന്നൽ ഒന്നുണ്ടു പേർ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്...

സുകുമാരൻ: ആ തോന്നലിന് യാതൊരു അടിസ്ഥാനവുമില്ല. ജീവിതത്തിന്റെ മിക്കവാറും എല്ലാ മേഖലകളിൽനിന്നുമുള്ളവർ അംഗങ്ങളായുണ്ട്. പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സജീവമായി പങ്കെടുക്കാൻ താല്പര്യമുള്ള കുടുംബങ്ങളായിരിക്കണം അംഗങ്ങളാവുന്നത് എന്ന് കല നിഷ്കർഷിക്കാറു

ണ്ട്. പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിക്കുമ്പോൾ കേവലം കാഴ്ചക്കാരെപ്പോലെ അംഗങ്ങൾ പെരുമാറാൻ പാടില്ലെന്നുള്ളത് ഞങ്ങളുടെ ഒരു അടിസ്ഥാന തത്വവുമാണ്. ഇക്കാരണങ്ങളാൽ പരിപാടികളിൽ ഒരു വർഷം പങ്കെടുത്ത് ഞങ്ങളുടെ പ്രവർത്തന ശൈലി കണ്ടു മനസ്സിലാക്കിയതിനു ശേഷം വേണം കുടുംബങ്ങൾ അംഗത്വം എടുക്കേണ്ടത് എന്നാണ് കലയുടെ താല്പര്യം. കെട്ടുറപ്പുള്ള ഒരു പ്രസ്ഥാനമായി മുന്നോട്ടു നീങ്ങാൻ ഈ നയം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പാലീഫ്: കലാരുപങ്ങളിൽ അഭിരുചി വരാൻ പ്രത്യേകമായ കാരണം വല്ലതും ഉണ്ടോ?

സുകുമാരൻ: ഒരു കലാകാരനാകാൻ വേണ്ടത്ര സ്വതസിദ്ധമായ വാസന എനിക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഒരു നല്ല ആസ്വാദകനാകാൻ വേണ്ട കലാബോധമുണ്ടായിരുന്നു.. കഥകളിയും സംഗീതവും ആസ്വദിക്കാൻ ചെറുപ്പത്തിലേ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. വിവാഹം, കുടുംബം, ജോലിത്തീരക്കുകൾ എന്നിവയ്ക്കിടയ്ക്ക് മറ്റൊന്നിനും കാര്യമായ സമയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. നവീനും ഹേമയും സ്കൂൾപ്രായം കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് എനിക്ക് വീണ്ടും സമയം കിട്ടിത്തുടങ്ങിയത്. അപ്പോഴാണ് കവിത ആസ്വദിച്ചു തുടങ്ങിയതും കലയോടുള്ള താല്പര്യം വീണ്ടും പൊട്ടി വിടർന്നതും ഒക്കെ.

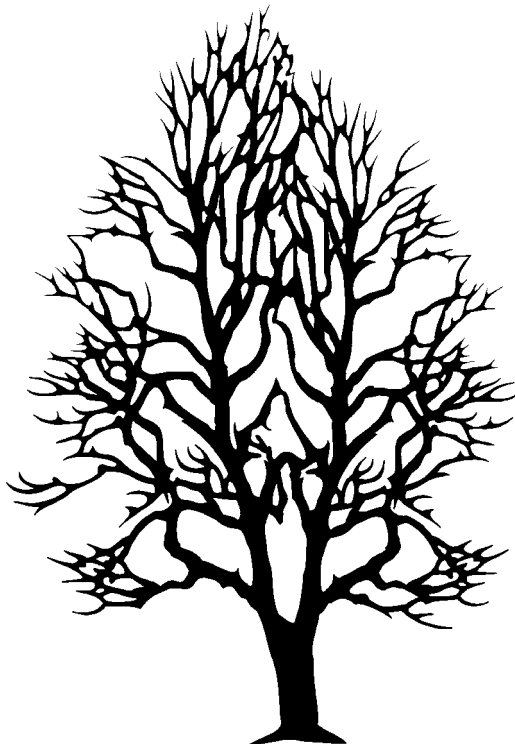
പാലീഫ്: അവസാനമായി ഒരു ചോദ്യം കൂടി. അടുത്ത അഞ്ചുവർഷത്തേയ്ക്ക് എന്താണ് ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്നത്?

സുകുമാരൻ: യൂണിവേഴ്സിറ്റി വിദ്യാഭ്യാസം കഴിയുമ്പോൾ നമ്മുടെ യുവതലമുറ അവരുടേതായ ഒരു ലോകത്തിലേയ്ക്ക് ഒരുങ്ങാൻ ശ്രമിയ്ക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ സാംസ്കാരികരംഗവുമായി തുടർന്നും അവർക്ക് സമ്പർക്കം പുലർത്താനുള്ള അവസരങ്ങളൊരുക്കാൻ പരിശ്രമിയ്ക്കും.

കേരളത്തിൽ ഉയർന്നുവരുന്ന യുവകലാകാരന്മാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വേദിയൊരുക്കുന്നതിനും കല തീരുമാനമെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ആദ്യപടിയായി ഈ വർഷം ഡിസംബറിൽ പ്രമുഖസാഹിത്യകാരന്മാരെയും ഉയർന്നുവരുന്ന യുവസാഹിത്യകാരന്മാരെയും പങ്കെടുപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു സാഹിത്യവേദി കോഴിക്കോട്ടുവച്ചു നടത്തുന്നുണ്ട്. വരുംവർഷങ്ങളിൽ തെരഞ്ഞെടുത്ത യുവകലാകാരന്മാരെ ബ്രിട്ടനിലേയ്ക്ക് ക്ഷണിക്കണമെന്ന ലക്ഷ്യമാണ് കലയ്ക്കുള്ളത്.

കുട്ടിക്കാലത്ത് ഓത്തു പഠിക്കാതെ
 ഓത്തുപള്ളിയിൽ ഉറക്കം
 തൂങ്ങിയിരുന്നപ്പോൾ 'മൊല്ലാക്ക'
 എന്ന ഒരു മുരിക്ക് എന്ന് വിളിച്ചു.
 വെറുമൊരു പാഴ്‌മരമല്ലേ മുരിക്ക്.
 വസന്തത്തിൽ പൂവണിഞ്ഞു
 നിലക്കുന്ന മുരിക്ക് മരം നിറച്ചും
 തത്തയും കാക്ക തമ്പുരാട്ടിയും തേൻ
 കുടിക്കുവാൻ വരുമായിരുന്നു. എന്റെ
 വീടിന്റെ കിഴക്കെ വേലിയിൽ പടർ
 ന്നു പന്തലിച്ചു പൂത്തുനിന്ന മുരിക്ക്
 എന്റെ കൂട്ടുകാരനായിരുന്നു.

കത്തിയാളും പകൽ
 വേനലിൻ ചൂടിനാൽ
 കത്തിക്കരിക്കുന്നു
 പച്ചക്കുരുനില.
 വാടിയുറങ്ങുന്ന
 പൂച്ചെടി ദാഹത്താൽ
 നീരിനായ് നോമ്പാർന്നു
 തൂങ്ങിയിരിക്കവെ,
 കേട്ടു, ഞാനാരെന്നെ
 തല്ലിയുണർത്തുന്നു
 കോട്ടുവായിട്ടുഞാൻ
 ഞെട്ടിയുണരവെ;
 “പേട്ടമുരിക്കു നീ”
 ചൊല്ലി മൊല്ലക്കയും
 “ഓത്തുപഠിക്കാത്ത
 കള്ളനാവുന്നുവോ?”
 ചൂരലിൻ ചൂടെന്റെ
 മേനിപൊള്ളിക്കവെ
 ചൂടുള്ള ബാഷ്പമെൻ
 കണ്ണിലുതരവെ
 ചുറ്റുമിരിക്കുന്ന
 കൂട്ടുകാരെല്ലാരും
 പൊട്ടിച്ചിരിച്ചെന്നെ
 വിഡ്ഢിയായു കാണവെ
 വേലിയിൽ പന്തലായി
 മാത്രം വളരുന്ന
 മുളളുമുരിക്കിന്റെ
 ചിത്രം, ഞാനോരവെ:
 രക്തതുടിപ്പുള്ള
 പൂക്കളിൽതേനുണ്ണാൻ
 വന്നെത്തും തത്തതൻ
 പാട്ടൊന്നുകേൾക്കവെ.
 ഒന്നിനും കൊള്ളാത്ത
 പാമരമെങ്കിലും
 ആ മുരിക്കാകുവാ-
 നാർത്തി പൂണ്ടപ്പോഴും.
 തന്നതൻ പാട്ടേറ്റു
 കോരിത്തരിക്കുന്ന
 മുളളുമുരിക്കിനെ
 സ്നേഹിച്ചുപോയി ഞാൻ.
 പൂവില്ല, തേനില
 പാമരമാണ് ഞാൻ
 എന്റെ മുളളറ്റാരും
 നോവാതിരിക്കണെ.
 എന്റെയീചില്ലയി-
 ലില്ലല്ലോ പൂക്കളും
 മന്തകിളികൾക്കായു
 തേനുറിനിൽപ്പില്ല.
 തണലേകാൻ ഞാനൊരു
 ആലല്ല, പ്ലാവല്ല
 വെറുമൊരു പാഴ്‌മരം
 മുളളുമുരിക്കു ഞാൻ.

കലയുടെ കൂടെ

‘കല’യുടെ ഓരോ ചലനവും ഓരോ സുകുമാരകലയാണ്. കേരളീയതയും വിശ്വജനീനതയും ഒന്നാവുന്ന ഒരു സ്നേഹദർശനം അതിന്റെ പ്രാണ ധാരയായിരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ മലയാളത്തിന്റെ തുമ്പയും തുമ്പിയും നാവോറും പുളേളാർക്കുടവും പൂക്കളവും വിദ്യാരംഭവും നിറമാല ചാർത്തുമ്പോൾ അവയ്ക്കു ഏകസ്വരലയം നൽകാനും ഒരേ താളത്തിൽ അവയെ നിബന്ധിക്കാനും ‘കല’ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധമായിരിക്കുന്നു. സൗഹൃദവും സാഹോദര്യവും കൊണ്ട് വീർപ്പു മുട്ടിക്കുന്ന സുകുചേട്ടനായ ശ്രീ. സുകുമാരൻ നായരുടെ കൂടെ, സന്തോഷിന്റെ കൂടെ, രാജേട്ടൻ എന്ന നടരാജന്റെ കൂടെയൊക്കെ കലയുടെ ആത്മചലനങ്ങളിൽ പങ്കാളിയാവാൻ ഏതാനും ദിവസം എനിക്ക് അനുവദിച്ചുകിട്ടി. ആ നിയോഗത്തിൽ ഞാൻ താമ്രപർണ്ണിയുടെയും നെയ്യാറിന്റെയും നീളയുടെയും ജീവസംഗമം കാണുന്നു.

‘കല’ ലോകത്തിനായുള്ള മലയാളത്തിന്റെ ഒച്ചയാണ്, അംഗവിക്ഷേപമാണ്, മുഖസ്തോഭമാണ്. ‘കല’യുടെ സർഗസംഗീതിക മലയാളത്തിന്റെ അമര ശോഭയായിത്തീരും. തീർച്ച. ഞങ്ങൾ ഇവിടെയിരുന്നു അഭിമാനിക്കുന്നു, ആ നന്ദിക്കുന്നു. ഞങ്ങളും കൂടെയുണ്ട്.

സ്വന്തം

വി. മധുസൂദനൻ നായർ

